

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

- **B** EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1221/2009,
annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,
organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja
auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission
päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta
(EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Neuvoston asetus (EU) N:o 517/2013, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013	L 158	1	10.6.2013
► <u>M2</u>	Komission asetus (EU) 2017/1505, annettu 28 päivänä elokuuta 2017	L 222	1	29.8.2017
► <u>M3</u>	Komission asetus (EU) 2018/2026, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018	L 325	18	20.12.2018
► <u>M4</u>	Komission asetus (EU) 2023/1199, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2023	L 159	1	22.6.2023

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY)
N:o 1221/2009,**

annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,

organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite

Perustetaan yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä, jäljempänä ”EMAS-järjestelmä”, johon yhteisössä tai sen ulkopuolella sijaitsevat organisaatiot voivat osallistua vapaaehtoisesti.

EMAS-järjestelmä on tärkeä osa kestäväen kulutuksen ja tuotannon ja kestäväen teollisuuspolitiikan toimintaohjelmaa, ja sen tavoitteena on edistää organisaatioiden ympäristönsuojelun tason jatkuvaa parantamista organisaatioiden laatimilla ympäristöjärjestelmillä, arvioimalla tällaisten järjestelmien toimivuutta järjestelmällisesti, puolueettomasti ja säännöllisin väliajoin, antamalla tietoja ympäristönsuojelun tasosta, käymällä avointa vuoropuhelua yleisön ja muiden sidosryhmien kanssa sekä lisäämällä henkilöstön aktiivista osallistumista organisaatioissa ja asianmukaista koulutusta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) ”ympäristöpolitiikalla” organisaation yleisiä päämääriä ja linjauksia, jotka koskevat sen harjoittaman ympäristönsuojelun tasoa organisaation ylimmän johdon virallisesti kuvaamana kaikkien soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattaminen mukaan luettuna, sekä sitoutumista ympäristönsuojelun tason jatkuvaan parantamiseen. Se luo puitteet toiminnan ja ympäristönsuojelun tavoitteiden ja kohteiden asettamiselle;
- 2) ”ympäristönsuojelun tasolla” organisaation ympäristönäkökohtien hallinnan mitattavissa olevia tuloksia;
- 3) ”lainsäädännön noudattamisella” soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten täysimääräistä täyttämistä, ympäristölupamääräykset mukaan luettuina;
- 4) ”ympäristönäkökohdalla” organisaation toimintojen, tuotteiden tai palvelujen osaa, jolla on tai voi olla vaikutuksia ympäristöön;
- 5) ”merkittävällä ympäristönäkökohdalla” ympäristönäkökohtaa, jolla on tai voi olla merkittävä ympäristövaikutus;

▼B

- 6) ”välittömällä ympäristönäkökohdalla” ympäristönäkökohtaa, joka liittyy organisaation välittömässä hallinnassa oleviin toimintoihin, tuotteisiin ja palveluihin;
- 7) ”välillisellä ympäristönäkökohdalla” ympäristönäkökohtaa, joka voi olla seurausta organisaation vuorovaikutuksesta kolmansien osapuolten kanssa ja johon organisaatio voi vaikuttaa kohtuullisessa määrin;
- 8) ”ympäristövaikutuksella” mitä tahansa ympäristössä tapahtuvaa haitallista tai hyödyllistä muutosta, joka on kokonaan tai osittain organisaation toimintojen, tuotteiden tai palvelujen seurausta;
- 9) ”ympäristökatselmuksella” alustavaa kattavaa selvitystä organisaation toimintoihin, tuotteisiin ja palveluihin liittyvistä ympäristönäkökohdista, ympäristövaikutuksista ja ympäristönsuojelun tasosta;
- 10) ”ympäristöohjelmalla” kuvausta toteutetuista tai suunnitelluista toimenpiteistä, tehtävistä ja keinoista, joilla pyritään saavuttamaan ympäristöpäämäärät ja -tavoitteet, sekä ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden toteuttamiselle asetettuja määräaikoja;
- 11) ”ympäristöpäämäärällä” ympäristöpolitiikkaan perustuvaa, organisaation saavutettavakseen itselleen asettamaa yleisluonteista ympäristöpyrkimystä, joka on mahdollisuuksien mukaan mitattavissa;
- 12) ”ympäristötavoitteella” ympäristöpäämääriin perustuvaa, organisaatioon tai sen osiin sovellettavaa yksityiskohtaista tulosvaatimusta, joka on tarpeen asettaa ja täyttää kyseisten päämäärien saavuttamiseksi;
- 13) ”ympäristöjärjestelmällä” sitä yleisen johtamisjärjestelmän osaa, johon kuuluvat organisaatorakenne, suunnittelutoiminnot, vastuut, toimintatavat, menettelyt, prosessit ja voimavarat, joita tarvitaan ympäristöpolitiikan kehittämiseen, täytäntöönpanoon, saavuttamiseen, tarkistamiseen ja ylläpitämiseen sekä ympäristönäkökohtien hallintaan;
- 14) ”ympäristöasioiden hallinnan parhailla toimintatavoilla” organisaatioiden tietyllä alalla toteuttamaa tehokkainta ympäristöjärjestelmän toteuttamistapaa, joka voi tietyissä taloudellisissa ja teknisissä olosuhteissa johtaa parhaaseen ympäristönsuojelun tasoon;
- 15) ”merkittävällä muutoksella” organisaation toiminnan, rakenteen, hallinnon, prosessien, toimintojen, tuotteiden tai palvelujen muutosta, jolla on tai voi olla merkittävä vaikutus organisaation ympäristöjärjestelmään, ympäristöön tai ihmisten terveyteen;
- 16) ”sisäisellä ympäristöauditoinnilla” järjestelmällistä, dokumentoitua, säännöllistä ja puolueetonta arviointia organisaation, ympäristöjärjestelmän ja ympäristönsuojeluprosessien ympäristönsuojelun tasosta;
- 17) ”auditoijalla” organisaatioon kuuluvaa henkilöä tai henkilöiden ryhmää taikka organisaation ulkopuolista luonnollista tai oikeushenkilöä, joka toimii organisaation nimissä ja joka tekee arvion erityisesti käytössä olevasta ympäristöjärjestelmästä ja siitä, onko ympäristöjärjestelmä organisaation ympäristöpolitiikan ja -ohjelman mukainen, ympäristöä koskevat soveltuvat lakisääteiset vaatimukset mukaan luettuina;

▼ B

- 18) ”ympäristöselonteolla” yleisölle ja muille sidosryhmille annettavia kattavia tietoja organisaation
- a) rakenteesta ja toiminnasta;
 - b) ympäristöpolitiikasta ja ympäristöjärjestelmästä;
 - c) ympäristönäkökohdista ja ympäristövaikutuksista;
 - d) ympäristöohjelmasta, -päämääristä ja -tavoitteista;
 - e) ympäristönsuojelun tasosta ja soveltuviin ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamisesta organisaatiossa liitteen IV mukaisesti;
- 19) ”päivitettyllä ympäristöselonteolla” yleisölle ja muille sidosryhmille annettavia kattavia tietoja, joihin sisältyvät viimeisimmän vahvistetun ympäristöselonteon päivitykset, ainoastaan tiedot organisaation ympäristönsuojelun tasosta ja ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamisesta organisaatiossa liitteen IV mukaisesti;
- 20) ”ympäristötodentajalla”
- a) asetuksessa (EY) N:o 765/2008 määriteltyä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta tai tällaisten laitosten yhteenliittymää tai ryhmää, joka on akkreditoitu tämän asetuksen mukaisesti; tai
 - b) luonnollista tai oikeushenkilöä taikka tällaisten henkilöiden yhteenliittymää tai ryhmää, joka on saanut toimiluvan todentamisen ja vahvistamisen harjoittamiseen tämän asetuksen mukaisesti;
- 21) ”organisaatiolla” yhteisössä tai sen ulkopuolella sijaitsevaa julkista tai yksityistä yritystä, yhtiötä, viranomaista tai laitosta, sen osaa tai sellaisten yhdistelmää, jolla on omat toiminnot ja hallinto, riippumatta siitä, onko se oikeushenkilö;
- 22) ”toimipaikalla” sellaista tiettyä maantieteellistä paikkaa, joka on toimintaa harjoittavan tai tuotteita ja palveluja tarjoavan organisaation hallinnassa, koko infrastruktuuri, laitteet ja materiaalit mukaan luettuina; toimipaikka on pienin yksikkö, joka voidaan rekisteröidä;
- 23) ”klusterilla” sellaisten itsenäisten organisaatioiden ryhmää, joiden välillä on yhteyksiä maantieteellisen läheisyyden tai liiketoiminnan kautta ja jotka panevat yhteisesti täytäntöön ympäristöjärjestelmää;
- 24) ”todentamisella” vaatimustenmukaisuuden arviointiprosessia, jonka ympäristötodentaja suorittaa osoittaakseen, ovatko organisaation ympäristökatselmus, ympäristöpolitiikka, ympäristöjärjestelmä ja sisäinen ympäristöauditointi sekä sen täytäntöönpano tämän asetuksen vaatimusten mukaisia;
- 25) ”vahvistamisella” todentamisen suorittaneen ympäristötodentajan antamaa vahvistusta siitä, että organisaation ympäristöselonteossa ja sen päivitettyssä ympäristöselonteossa esitetyt tiedot ovat luotettavia, uskottavia ja totuudenmukaisia sekä tämän asetuksen vaatimusten mukaisia;

▼B

- 26) ”lainvalvontaviranomaisilla” asiaankuuluvia toimivaltaisia viranomaisia, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet paljastamaan, estämään ja tutkimaan soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten rikkomuksia ja käyttämään tarvittaessa pakkotoimia;
- 27) ”ympäristönsuojelun tason indikaattorilla” erityistä osoitinta, jolla voidaan mitata organisaation ympäristönsuojelun tasoa;
- 28) ”pienillä organisaatioilla”
- a) mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY ⁽¹⁾ määriteltyjä mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä; tai
 - b) paikallisviranomaisia, joiden vastuulla on vähemmän kuin 10 000 asukasta, tai muita viranomaisia, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 250 henkilöä ja joiden vuosittainen talousarvio on pienempi kuin 50 miljoonaa euroa tai joiden tilikauden tase on pienempi kuin 43 miljoonaa euroa, kaikki seuraavat mukaan luettuina:
 - i) keskushallinnon tai muut kansallisen, alueellisen tai paikallisen hallinnon elimet ja julkiset neuvonta-antavat elimet;
 - ii) luonnolliset tai oikeushenkilöt, jotka kansallisen lainsäädännön mukaisesti hoitavat viranomaisen tehtäviä, ympäristöön liittyvät erityistehtävät, -toimet ja -palvelut mukaan luettuina; ja
 - iii) luonnolliset tai oikeushenkilöt, joilla on b alakohdassa tarkoitetun elimen tai henkilön valvonnassa ympäristöön liittyviä julkisia velvollisuuksia tai tehtäviä tai jotka tarjoavat ympäristöön liittyviä julkisia palveluja;
- 29) ”konsernitason rekisteröinnillä” organisaation, kaikkien tai joidenkin, yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa sijaitsevien toimipaikkojen yhteistä rekisteröintiä;
- 30) ”akkreditointielimellä” asetuksen (EY) N:o 765/2008 4 artiklan nojalla nimettyä kansallista akkreditointielintä, joka vastaa ympäristötodentajien akkreditoinnista ja valvonnasta;
- 31) ”toimilupaelimellä” asetuksen (EY) N:o 765/2008 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti nimettyä elintä, joka vastaa ympäristötodentajien toimilupien myöntämisestä ja ympäristötodentajien valvonnasta.

II LUKU

ORGANISAATIOIDEN REKISTERÖINTI*3 artikla***Toimivaltaisen elimen määräytyminen**

1. Jäsenvaltiossa sijaitsevien organisaatioiden rekisteröintihakemukset tehdään toimivaltaiselle elimelle kyseisessä jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼B

2. Organisaatio, jolla on toimipaikkoja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmansissa maissa, voi hakea kaikkien kyseisten toimipaikkojen tai joidenkin toimipaikkojen yhteistä konsernitason rekisteröintiä.

Yhteistä konsernitason rekisteröintiä on haettava toimivaltaiselta elimeltä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka tai tämän kohdan soveltamista varten nimetty johtokeskus sijaitsee.

3. Yhteisön ulkopuolella sijaitsevien organisaatioiden rekisteröintihakemukset, mukaan lukien konsernitason rekisteröinnit, joissa on mukana ainoastaan yhteisön ulkopuolella sijaitsevia toimipaikkoja, osoitetaan jonkin sellaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle, jossa yhteisön ulkopuolisten organisaatioiden rekisteröityminen on mahdollista 11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

Näiden organisaatioiden on varmistettava, että organisaation ympäristöjärjestelmän todentamisen ja vahvistamisen suorittava ympäristötodentaja on akkreditoitu tai saanut toimiluvan siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaatio hakee rekisteröitymistä.

*4 artikla***Rekisteröinnin valmistelu**

1. Organisaatioiden, jotka haluavat rekisteröityä ensimmäistä kertaa, on

- a) tehtävä liitteessä I ja liitteessä II olevassa A.3.1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti ympäristökatselmus, joka koskee organisaation kaikkia ympäristönäkökohtia;
- b) laadittava ja toteutettava ympäristökatselmuksen tulosten perusteella ympäristöjärjestelmä, joka kattaa kaikki liitteessä II tarkoitettujen vaatimusten ja jossa otetaan tarvittaessa huomioon 46 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua asiaankuuluvaa alaa koskevat ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat;
- c) suoritettava sisäinen auditointi liitteessä II olevan A.5.5 kohdan ja liitteen III vaatimusten mukaisesti;
- d) laadittava ympäristöselonteko liitteen IV mukaisesti. Jos kyseessä olevaa alaa varten on käytettävissä 46 artiklassa tarkoitettuja alakohdaisia viiteasiakirjoja, asiaankuuluvaa asiakirjaa on käytettävä arvioitaessa organisaation ympäristönsuojelun tasoa.

2. Organisaatiot voivat käyttää 32 artiklassa tarkoitettua neuvontaa, jota on saatavilla siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaatio hakee rekisteröintiä.

3. Organisaatioiden, joilla on 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti tunnustettu sertifioitu ympäristöjärjestelmä, ei tarvitse toteuttaa niitä osia, joiden on tunnustettu vastaavan tätä asetusta.

4. Organisaatioiden on annettava aineellista tai asiakirjanäyttöä siitä, että ne noudattavat kaikkia soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia.

▼B

Organisaatiot voivat 32 artiklan mukaisesti pyytää tietoja toimivaltaiselta lainvalvontaviranomaiselta tai toimivaltaisilta lainvalvontaviranomaisilta tai ympäristötodentajalta.

Yhteisön ulkopuolisten organisaatioiden on myös viitattava ympäristöön liittyviin lakisääteisiin vaatimuksiin, joita sovelletaan vastaavanlaisiin organisaatioihin jäsenvaltiossa, jossa ne aikovat jättää hakemuksen.

Jos kyseessä olevaa alaa varten on käytettävissä 46 artiklassa tarkoitettuja alakohtaisia viiteasiakirjoja, asiaankuuluvaa asiakirjaa on käytettävä arvioitaessa organisaation ympäristönsuojelun tasoa.

5. Akkreditoidun tai toimiluvan saaneen ympäristötodentajan on to-dennettava alustava ympäristökatselmus, ympäristöjärjestelmä, auditoin-timenettely ja sen täytäntöönpano, ja saman todentajan on vahvistettava ympäristöselonteko.

*5 artikla***Rekisteröintihakemus**

1. Rekisteröintiä voi hakea organisaatio, joka täyttää 4 artiklan vaatimukset.
2. Rekisteröintihakemus tehdään 3 artiklan mukaisesti määritetylle toimivaltaiselle elimelle, ja siihen on liitettävä
 - a) vahvistettu ympäristöselonteko sähköisessä tai painetussa muodossa;
 - b) jäljempänä 25 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu ilmoitus, jonka on allekirjoittanut ympäristöselonteon vahvistanut ympäristötodentaja;
 - c) täytetty lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähim-mäistiedot;
 - d) tarvittaessa tositteet soveltuvien maksujen maksamisesta.
3. Hakemus on tehtävä sen jäsenvaltion virallisella kielellä (tai jollain sen valtion virallisista kielistä), jossa organisaatio hakee rekisteröintiä.

III LUKU

REKISTERÖITYJEN ORGANISAATIOIDEN VELVOITTEET*6 artikla***EMAS-rekisteröinnin uusiminen**

1. Rekisteröidyn organisaation on vähintään kolmen vuoden välein
 - a) huolehdittava ympäristöjärjestelmän ja auditointiohjelman sekä sen täytäntöönpanon todentamisesta;
 - b) laadittava ympäristöselonteko liitteessä IV olevien vaatimusten mu-kaisesti ja huolehdittava siitä, että ympäristötodentaja vahvistaa sen;

▼ B

- c) toimitettava vahvistettu ympäristöselonteko toimivaltaiselle elimelle;
- d) toimitettava toimivaltaiselle elimelle täytetty lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot;
- e) maksettava tarvittaessa toimivaltaiselle elimelle maksu rekisteröinnin uusimisesta.

2. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista rekisteröidyn organisaation on väli vuosina

- a) suoritettava auditointiohjelman mukaisesti liitteen III mukainen sisäinen auditointi, joka koskee sen ympäristönsuojelun tasoa ja sovellettavien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamista;
- b) laadittava päivitetty ympäristöselonteko liitteessä IV olevien vaatimusten mukaisesti ja huolehdittava siitä, että ympäristötodentaja vahvistaa sen;
- c) toimitettava vahvistettu päivitetty ympäristöselonteko toimivaltaiselle elimelle;
- d) toimitettava toimivaltaiselle elimelle täytetty lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot;
- e) maksettava tarvittaessa toimivaltaiselle elimelle rekisteröinnin maksu rekisteröinnin ylläpidosta.

3. Rekisteröityjen organisaatioiden on annettava ympäristöselontekonsa ja sen päivitettyt versiot yleisön saataville kuukauden kuluessa rekisteröinnistä ja kuukauden kuluessa rekisteröinnin uusimisesta.

Rekisteröidyt organisaatiot voivat täyttää vaatimuksen antamalla ympäristöselonteon ja sen päivitetyn version saataville pyynnöstä tai luomalla linkin internetsivustolle, jolla näihin ympäristöselontekoihin voi tutustua.

Rekisteröityjen organisaatioiden on liitteen VI mukaisessa lomakkeessa ilmoitettava, millä tavoin ne toteutettavat julkisen saatavuuden.

7 artikla

Pieniä organisaatioita koskeva poikkeus

1. Jos jokin pieni organisaatio sitä pyytää, toimivaltaisten elinten on jatkettava 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kolmen vuoden aikaa neljään vuoteen tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhden vuoden aikaa kahteen vuoteen kyseisen organisaation osalta, jos ympäristötodentaja, joka on todentanut organisaation, vahvistaa, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ympäristöön ei kohdistu merkittäviä riskejä;
- b) organisaatio ei ole suunnitellut 8 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä muutoksia; ja

▼ B

- c) ei ole merkittäviä paikallisia ympäristöongelmia, joita organisaatio osaltaan aiheuttaisi.

Organisaatio voi käyttää liitteen VI mukaista lomaketta esittäessään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun pyynnön.

2. Toimivaltaisen elimen on evättävä pyyntö, jos 1 kohdassa esitetyt edellytykset eivät täyty. Sen on toimitettava organisaatiolle perustelunsa.
3. Organisaatioiden, joihin sovellettavaa aikaväliä on pidennetty kahteen vuoteen 1 kohdan mukaisesti, on toimitettava vahvistamaton päivitetty ympäristöselonteko toimivaltaiselle elimelle kunakin vuonna, jona ne on vapautettu velvoitteesta toimittaa vahvistettu päivitetty ympäristöselonteko.

*8 artikla***Merkittävät muutokset**

1. Jos rekisteröidyssä organisaatiossa suunnitellaan merkittäviä muutoksia, organisaation on tehtävä muutoksista ja niiden ympäristönäkökohdista ja -vaikutuksista ympäristökatselmus.
2. Muutoksia koskevan ympäristökatselmuksen tehtyään organisaation on päivitettävä alustava ympäristökatselmuksensa ja muutettava ympäristöpolitiikkaansa, ympäristöohjelmaansa ja ympäristöjärjestelmänsä sekä tarkistettava ja päivitettävä koko ympäristöselontekonsa vastaavasti.
3. Kaikki 2 kohdan mukaisesti muutetut ja päivitettyt asiakirjat on todennettava ja vahvistettava kuuden kuukauden kuluessa.
4. Vahvistamisen jälkeen organisaation on toimitettava muutokset toimivaltaiselle elimelle liitteessä VI olevalla lomakkeella ja annettava ne julkisesti saataville.

*9 artikla***Sisäinen ympäristöauditointi**

1. Rekisteröidyn organisaation on laadittava auditointiohjelma, jolla varmistetaan, että organisaation kaikille toiminnoille tehdään sisäinen ympäristöauditointi liitteessä III säädettyjen vaatimusten mukaisesti tietyn, enintään kolme vuotta kestävän jakson aikana tai jos 7 artiklan mukaista poikkeusta sovelletaan, enintään neljä vuotta kestävän jakson aikana.
2. Auditoinnin suorittavat auditoidijat, joilla on henkilökohtaisesti tai ryhmänä tehtävien suorittamisen edellyttämä pätevyys ja jotka ovat riittävän riippumattomia auditointiaan toiminnoista voidakseen arvioida niitä puolueettomasti.
3. Organisaation ympäristöauditointiohjelmassa on määriteltävä kunkin auditoinnin tai auditointijakson tavoitteet ja kunkin toiminnon auditointivälit.
4. Auditoidijien on laadittava kirjallinen auditointiselvitys kunkin auditoinnin ja auditointijakson lopussa.

▼ B

5. Auditoijan on toimitettava organisaatiolle auditointihavainnot ja auditoinnin johtopäätökset.
6. Organisaation on valmistettava ja toteutettava auditointiprosessin perusteella asianmukainen toimintasuunnitelma.
7. Organisaation on otettava käyttöön asianmukaiset järjestelyt, joilla taataan auditoinnin tulosten seuranta.

*10 artikla***EMAS-logon käyttö**

1. Liitteen V mukaista EMAS-logoa voivat käyttää vain rekisteröidyt organisaatiot ja vain niin kauan kuin niiden rekisteröinti on voimassa, tämän kuitenkaan rajoittamatta 35 artiklan 2 kohdan säännösten soveltamista.

Logossa on aina oltava organisaation rekisterinumero.

2. EMAS-logoa saa käyttää vain liitteessä V säädettyjen teknisten eritelmien mukaisesti.

3. Jos organisaatio päättää 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti olla sisällyttämättä kaikkia toimipaikkojaan konsernitason rekisteröintiin, sen on varmistettava, että sen yleisölle suunnatussa viestinnässä ja sen käyttäessä EMAS-logoa on selvää, mitkä toimipaikat kuuluvat rekisteröinnin piiriin.

4. EMAS-logoa ei saa käyttää

- a) tuotteissa tai niiden pakkauksissa; tai
- b) muita toimintoja ja palveluja koskevien vertailevien väitteiden yhteydessä eikä tavalla, joka saattaa aiheuttaa sekaannusta ympäristötuo-temerkkien kanssa.

5. Kaikkeen rekisteröidyn organisaation julkaisemaan ympäristötietoon voidaan liittää EMAS-logo edellyttäen, että sellaisessa tiedossa viitataan organisaation viimeisimpään ympäristöselontekoon tai päivitettyyn ympäristöselontekoon, josta tiedot on saatu, ja että ympäristötodentaja on vahvistanut tiedot ja todennut, että ne ovat

- a) tarkkoja;
- b) perusteltuja ja todennettavissa;
- c) asian kannalta olennaisia ja oikeassa asiayhteydessä;
- d) kuvaavia organisaation ympäristönsuojelun yleisen tason kannalta;
- e) sellaisia, että niiden tulkitseminen väärin ei ole todennäköistä; ja
- f) merkittäviä suhteessa ympäristöön kohdistuvaan kokonaisvaikutukseen.

IV LUKU

TOIMIVALTAISIIN ELIMIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

*11 artikla***Toimivaltaisten elinten nimeäminen ja tehtävät**

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset elimet, jotka vastaavat yhteisössä sijaitsevien organisaatioiden rekisteröinnistä tämän asetuksen mukaisesti.

Jäsenvaltioissa voidaan säätää, että niiden nimeämät toimivaltaiset elimet varautuvat yhteisön ulkopuolella sijaitsevien organisaatioiden rekisteröintiin ja vastaavat siitä tämän asetuksen mukaisesti.

Toimivaltaisten elinten on valvottava organisaatioiden merkitsemistä rekisteriin ja niiden rekisteröinnin voimassaoloa, myös väliaikaista ja pysyvää poistamista rekisteristä.

2. Toimivaltaiset elimet voivat olla kansallisia, alueellisia tai paikallisia.

3. Toimivaltaisten elinten kokoonpanon on oltava sellainen, että niiden riippumattomuus ja puolueettomuus taataan.

4. Toimivaltaisilla elimillä on oltava tehtäviensä asianmukaisen suorittamisen edellyttämät riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit.

5. Toimivaltaisten elinten on sovellettava tätä asetusta johdonmukaisesti ja osallistuttava 17 artiklan mukaiseen säännölliseen vertaisarviointiin.

*12 artikla***Rekisteröintiprosessia koskevat velvoitteet**

1. Toimivaltaisten elinten on vahvistettava menettelyt organisaatioiden rekisteröintiä varten. Niiden on erityisesti vahvistettava säännöt, joiden mukaan

- a) käsitellään sidosryhmien, akkreditointi- ja toimilupaelimet ja toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset sekä organisaation edustukselliset elimet mukaan luettuina, esittämät huomiot rekisteröintiä hakevista tai rekisteröidyistä organisaatioista;
- b) evätään rekisteröinti tai poistetaan organisaatiot rekisteristä väliaikaisesti tai pysyvästi; ja
- c) käsitellään toimivaltaisten elinten päätöksiä koskevat muutoksenhaut ja valitukset.

2. Toimivaltaisten elinten on laadittava omissa jäsenvaltioissaan rekisteröidyistä organisaatioista luettelo, johon sisältyvät tiedot siitä, miten organisaatioiden ympäristöselonteot tai päivitettyt ympäristöselonteot ovat saatavilla, ja ylläpidettävä luetteloa, ja jos siihen tulee muutoksia, saatettava se kuukausittain ajan tasalle.

Luettelo on julkistettava verkkosivustolla.

▼B

3. Toimivaltaisten elinten on toimitettava tiedot 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon tehdyistä muutoksista kuukausittain komissiolle kyseisessä jäsenvaltiossa päätetyllä tavalla suoraan tai kansallisten viranomaisten välityksellä.

*13 artikla***Organisaatioiden rekisteröinti**

1. Toimivaltaisten elinten on käsiteltävä organisaatioiden rekisteröintihakemuksia tätä varten perustamiensa menettelyjen mukaisesti.

2. Organisaation hakiessa rekisteröintiä toimivaltaisen elimen on rekisteröitävä organisaatio ja annettava organisaatiolle rekisterinumero, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) toimivaltainen elin on saanut rekisteröintihakemuksen, johon on liitetty kaikki 5 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut asiakirjat;
- b) toimivaltainen elin on tarkistanut, että todentaminen ja vahvistaminen on suoritettu 25, 26 ja 27 artiklan mukaisesti;
- c) toimivaltainen elin on voinut saamansa aineellisen näytön, esimerkiksi toimivaltaisen lainvalvontaviranomaisen kirjallisen selvityksen perusteella vakuuttaa, että soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia ei ole havaittu rikotun;
- d) sidosryhmät eivät ole esittäneet asiaan liittyviä valituksia tai valitukset on ratkaistu myönteisesti;
- e) toimivaltainen elin on voinut saamansa näytön perusteella vakuuttaa, että organisaatio täyttää kaikki tämän asetuksen mukaiset vaatimukset; ja
- f) toimivaltainen elin on saanut tarvittaessa rekisteröintimaksun.

3. Toimivaltaisten elinten on ilmoitettava organisaatiolle, että se on rekisteröity, ja annettava organisaatiolle sen rekisterinumero ja EMAS-logo.

4. Jos toimivaltainen elin katsoo, että rekisteröintiä hakeva organisaatio ei täytä 2 kohdan vaatimuksia, sen on evättävä kyseisen organisaation rekisteröinti ja toimitettava organisaatiolle perustelunsa.

5. Jos akkreditointi- tai toimilupaelin toimittaa toimivaltaiselle elimelle kirjallisen valvontakertomuksen, josta käy ilmi, ettei ympäristötodentaja ole riittävän hyvin varmistanut, että rekisteröintiä hakeva organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset, toimivaltaisen elimen on evättävä organisaation rekisteröinti. Toimivaltaisen elimen on pyydetävä organisaatiota toimittamaan uusi rekisteröintihakemus.

6. Jotta toimivaltainen elin saisi tarvittavat tiedot tehdäkseen päätöksen rekisteröinnin epäämisestä, sen on kuultava asianomaisia sidosryhmiä, myös itse organisaatiota.

▼B*14 artikla***Organisaation rekisteröinnin uusiminen**

1. Toimivaltaisen elimen on uusittava organisaation rekisteröinti, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) toimivaltainen elin on saanut 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun vahvistetun ympäristöselonteon, 6 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun vahvistetun päivitetyn ympäristöselonteon tai 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vahvistamattoman päivitetyn ympäristöselonteon;
 - b) toimivaltainen elin on saanut täytettynä 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 6 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun lomakkeen, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot,
 - c) toimivaltaisella elimellä ei ole mitään tietoja, jotka osoittaisivat, että todentamista ja vahvistamista ei ole suoritettu 25, 26 ja 27 artiklan mukaisesti;
 - d) toimivaltaisella elimellä ei ole mitään tietoja, jotka osoittaisivat, että organisaatio ei ole noudattanut soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia;
 - e) sidosryhmät eivät ole esittäneet asiaan liittyviä valituksia tai valitukset on ratkaistu myönteisesti;
 - f) toimivaltainen elin on voinut saamansa näytön perusteella vakuuttua, että organisaatio täyttää kaikki tämän asetuksen mukaiset vaatimukset; ja
 - g) toimivaltainen elin on saanut tarvittaessa maksun rekisteröinnin uusimisesta.
2. Toimivaltaisten elinten on ilmoitettava organisaatiolle, että sen rekisteröinti on uusittu.

*15 artikla***Organisaatioiden väliaikainen tai pysyvä poistaminen rekisteristä**

1. Jos toimivaltainen elin katsoo, ettei rekisteröity organisaatio noudata tätä asetusta, sen on annettava organisaatiolle mahdollisuus esittää kantansa asiaan. Jos organisaatio ei anna tyydyttävää vastausta, se on poistettava rekisteristä pysyvästi tai väliaikaisesti.
2. Jos akkreditointi- tai toimilupaelin toimittaa toimivaltaiselle elimelle kirjallisen valvontakertomuksen, josta käy ilmi, ettei ympäristötodentaja ole riittävän hyvin varmistanut, että rekisteröity organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset, organisaatio on poistettava rekisteristä väliaikaisesti.
3. Rekisteröity organisaatio on poistettava rekisteristä tapauksen mukaan väliaikaisesti tai pysyvästi, jos se ei kahden kuukauden kuluessa pyynnöstä toimita toimivaltaiselle elimelle mitään seuraavista:
 - a) vahvistettu ympäristöselonteko, päivitetty ympäristöselonteko tai 25 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu allekirjoitettu ilmoitus;

▼B

b) lomake, joka sisältää ainakin liitteen VI mukaiset vähimmäistiedot.

4. Jos toimivaltainen lainvalvontaviranomainen ilmoittaa kirjallisessa selvityksessä toimivaltaiselle elimelle, että organisaatiossa on rikottu soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia, toimivaltaisen elimen on poistettava kyseistä organisaatiota koskeva viittaus rekisteristä tapauksen mukaan väliaikaisesti tai pysyvästi.

5. Jos toimivaltainen elin päättää poistaa organisaation rekisteristä väliaikaisesti tai pysyvästi, sen on otettava huomioon ainakin seuraavat seikat:

a) ympäristövaikutukset, joita aiheutuu siitä, ettei organisaatio noudata tämän asetuksen vaatimuksia;

b) todennäköisyys, ettei organisaatio noudata tämän asetuksen vaatimuksia, tai siihen johtavat olosuhteet;

c) aikaisemmat tapaukset, joissa organisaatio ei ole noudattanut tämän asetuksen vaatimuksia; ja

d) organisaation erityiset olosuhteet.

6. Jotta toimivaltainen elin saisi tarvittavat tiedot tehdäkseen päätöksen organisaation poistamisesta rekisteristä väliaikaisesti tai pysyvästi, sen on kuultava asianomaisia sidosryhmiä, myös itse organisaatiota.

7. Jos toimivaltainen elin on saanut muulla tavoin kuin akkreditointi- tai toimilupaelimen toimittamasta kirjallisesta valvontakertomuksesta näyttöä siitä, ettei ympäristötodentaja ole riittävän hyvin varmistanut, että organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset, sen on kuultava ympäristötodentajaa valvovaa akkreditointi- tai toimilupaelintä.

8. Toimivaltaisen elimen on perusteltava mahdollisesti toteutetut toimenpiteet.

9. Toimivaltaisen elimen on annettava organisaatiolle riittävät tiedot asianomaisten osapuolten kuulemisesta.

10. Organisaation väliaikainen rekisteristä poistaminen on peruutettava, jos toimivaltainen elin on saanut tyydyttävät tiedot siitä, että organisaatio noudattaa tämän asetuksen vaatimuksia.

16 artikla

Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi

1. Toimivaltaiset elimet perustavat kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumin, jäljempänä ”toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi”, joka kokoontuu vähintään kerran vuodessa ja jonka kokouksiin osallistuu komission edustaja.

Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi vahvistaa työjärjestyksensä.

2. Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumiin osallistuvat kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset elimet. Jos samassa jäsenvaltiossa on useita toimivaltaisia elimiä, on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikille toimivaltaisille elimille tiedotetaan toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumin toiminnasta.

▼B

3. Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi laatii ohjeita, joilla varmistetaan, että tämän asetuksen mukaisessa organisaatioiden rekisteröinnissä, rekisteröinnin uusimisessa sekä organisaatioiden väliaikaisessa ja pysyvässä rekisteristä poistamisessa noudatetaan yhdenmukaisia menettelyjä sekä yhteisössä että sen ulkopuolella.

Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi toimittaa ohjeet ja vertaisarviointia koskevat asiakirjat komissiolle.

4. Komissio esittää tarvittaessa toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumin hyväksymien yhdenmukaistamismenettelyjä koskevien ohjeiden hyväksymistä 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Kyseiset asiakirjat on julkistettava.

*17 artikla***Toimivaltaisten elinten vertaisarviointi**

1. Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi järjestää vertaisarvioinnin, jossa arvioidaan, onko kunkin toimivaltaisen elimen rekisteröintijärjestelmä tämän asetuksen mukainen, ja määrittää yhdenmukainen lähestymistapa rekisteröintiä koskevien sääntöjen soveltamiseen.

2. Vertaisarviointi on suoritettava säännöllisin väliajoin vähintään neljän vuoden välein, ja siihen on sisällytettävä 12, 13 ja 15 artiklan mukaisten sääntöjen ja menettelyjen arviointi. Kaikkien toimivaltaisten elinten on osallistuttava vertaisarviointiin.

3. Komissio vahvistaa menettelyt vertaisarvioinnin tekemiseksi, mukaan lukien vertaisarvioinnin tuloksena tehtyjä päätöksiä koskevat asianmukaiset muutoksenhakumenettelyt.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettut menettelyt on vahvistettava ennen ensimmäistä vertaisarviointia.

5. Toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi toimittaa säännöllisesti komissiolle ja 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetulle komitealle vertaisarviointia koskevan kertomuksen.

Kertomus on julkistettava sen jälkeen, kun toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumi ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu komitea ovat sen hyväksyneet.

V LUKU

YMPÄRISTÖTODENTAJAT*18 artikla***Ympäristötodentajien tehtävät**

1. Ympäristötodentajien on arvioitava, ovatko organisaation ympäristökatselmus, ympäristöpolitiikka, ympäristöjärjestelmä ja auditointimenettelyt sekä niiden täytäntöönpano tämän asetuksen vaatimusten mukaisia.

▼ B

2. Ympäristötodentajien on todennettava seuraavat seikat:
 - a) organisaatio noudattaa kaikkia tämän asetuksen vaatimuksia alustavassa ympäristökatselmuksessaan, ympäristöjärjestelmässään, ympäristöauditoinnissaan ja sen tuloksissa sekä ympäristöselonteossaan tai päivitetystä ympäristöselonteossaan;
 - b) organisaatio noudattaa soveltuvia ympäristöön liittyviä yhteisön, kansallisia, alueellisia ja paikallisia lakisääteisiä vaatimuksia;
 - c) organisaatio parantaa jatkuvasti ympäristösuojelunsa tasoa; ja
 - d) seuraavissa asiakirjoissa esitetyt tiedot ovat luotettavia, uskottavia ja totuudenmukaisia:
 - i) ympäristöselonteko;
 - ii) päivitetty ympäristöselonteko;
 - iii) mahdolliset vahvistettavat ympäristötiedot.
3. Ympäristötodentajien on todennettava erityisesti organisaation toteuttaman alustavan ympäristökatselmuksen sekä ympäristöauditoinnin tai muiden menettelyjen asianmukaisuus toistamatta kuitenkaan turhaan näitä menettelyjä.
4. Ympäristötodentajien on todennettava sisäisen auditoinnin tulosten luotettavuus. He voivat tarvittaessa tehdä tätä varten pistokokeita.
5. Organisaation rekisteröinnin valmistelua varten suoritettavan todentamisen yhteydessä ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää ainakin seuraavat vaatimukset:
 - a) Käytössä on kaikilta osin toimiva ja liitteen II vaatimusten mukainen ympäristöjärjestelmä.
 - b) Käytössä on liitteen III mukainen auditointiohjelma, jonka toteuttaminen on jo aloitettu ainakin merkittävimpien ympäristövaikutusten osalta.
 - c) Liitteessä II olevassa A osassa tarkoitettu johdon katselmus on saatettu päätökseen.
 - d) Liitteen IV mukainen ympäristöselonteko on laadittu, ja jos alakohdaisia viiteasiakirjoja on ollut käytettävissä, ne on otettu huomioon.
6. Kun suoritetaan todentaminen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rekisteröinnin uusimista varten, ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää seuraavat vaatimukset:
 - a) Organisaatiolla on kaikilta osin toimiva ja liitteen II vaatimusten mukainen ympäristöjärjestelmä.
 - b) Organisaatiolla on kaikilta osin toimiva ja valmis auditointiohjelma, josta on toteutettu vähintään yksi auditointijakso liitteen III mukaisesti.

▼B

- c) Organisaatio on saattanut johdon katselmuksen päätökseen.
- d) Organisaatio on laatinut liitteen IV mukaisen ympäristöselonteon, ja jos alakohtaisia viiteasiakirjoja on ollut käytettävissä, ne on otettu huomioon.
7. Kun suoritetaan todentaminen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua rekisteröinnin uusimista varten, ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää ainakin seuraavat vaatimukset:
- a) Organisaatio on suorittanut ympäristönsuojelun tasoa ja soveltuvien ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamista koskevan sisäisen auditoinnin liitteen III mukaisesti.
- b) Organisaatio on osoittanut noudattavansa jatkuvasti soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia ja parantavansa jatkuvasti ympäristönsuojelunsa tasoa.
- c) Organisaatio on laatinut liitteen IV mukaisen päivitetyn ympäristöselonteon ja alakohtaiset viiteasiakirjat on otettu huomioon silloin kun ne ovat olleet käytettävissä.

*19 artikla***Todentamisvälit**

1. Ympäristötodentajan on laadittava yhteistyössä organisaation kanssa ohjelma, jolla varmistetaan, että kaikki 4–6 artiklassa tarkoitetut rekisteröinnin ja sen uusinnan edellytykset todennetaan.
2. Ympäristötodentajan on vahvistettava enintään 12 kuukauden välein tiedot, joilla saatetaan ajan tasalle ympäristöselontekoa tai päivitettyä ympäristöselontekoa.

Tarvittaessa sovelletaan 7 artiklassa tarkoitettua poikkeusta.

*20 artikla***Ympäristötodentajia koskevat vaatimukset**

1. Saadakseen tämän asetuksen mukaisen akkreditoinnin tai toimiluvan ympäristötodentajaehdokkaan on esitettävä akkreditointia tai toimilupaa koskeva pyyntö akkreditointi- tai toimilupaelimelle.

Pyynnössä on mainittava haettavan akkreditoinnin tai toimiluvan pätevyysalue viitaten asetuksessa (EY) N:o 1893/2006⁽¹⁾ säädettyyn toimialaluokitukseen.

2. Ympäristötodentajan on asianmukaisesti osoitettava akkreditointi- tai toimilupaelimelle pyydetyn akkreditoinnin tai toimiluvan pätevyysalueen kannalta merkityksellinen kelpoisuutensa, tietämys, kokemus ja tekninen pätevyys mukaan lukien, seuraavien osalta:

- a) tämä asetetus;
- b) ympäristöjärjestelmien toiminta yleensä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

▼B

- c) komission 46 artiklan nojalla tämän asetuksen soveltamiseksi antamat asiaankuuluvat alakohtaiset viiteasiakirjat;
 - d) todentamisen ja vahvistamisen kohteena olevan toiminnan kannalta olennaiset lakisääteiset, sääntömääräiset ja hallinnolliset vaatimukset;
 - e) ympäristönäkökohdat ja ympäristövaikutukset, kestävän kehityksen ympäristöulottuvuus mukaan luettuna;
 - f) todentamisen ja vahvistamisen kohteena olevan toiminnan ympäristöasioiden kannalta merkitykselliset tekniset näkökohdat;
 - g) todentamisen ja vahvistamisen kohteena olevan toiminnan yleinen toimivuus ympäristöjärjestelmän asianmukaisuuden arvioimiseksi suhteessa organisaation ja sen tuotteiden, palvelujen ja toimintojen vuorovaikutukseen ympäristön kanssa, mukaan lukien ainakin seuraavat:
 - i) organisaation käyttämät tekniikat;
 - ii) toiminnassa käytetty terminologia ja välineet;
 - iii) operatiivinen toiminta ja sen vuorovaikutukselle ympäristön kanssa ominaiset piirteet;
 - iv) merkittävien ympäristönäkökohtien arviointimenetelmät;
 - v) pilaantumisen vähentämis- ja rajoittamistekniikat;
 - h) ympäristöauditointia koskevat vaatimukset ja siinä käytetyt menettelyt, myös kyky suorittaa tehokkaita auditointeja ympäristöjärjestelmän todentamiseksi, tunnistaa asianmukaiset auditointihavainnot ja auditointin johtopäätökset sekä laatia ja esittää suullisia ja kirjallisia auditointiselvityksiä selkeiden tietojen antamiseksi todentamisauditoinnista;
 - i) tiedotusaineiston auditointi, ympäristöselonteon ja päivitetyn ympäristöselonteon yhteys tiedonhallintaan, tietojen tallentamiseen ja käsitteelyyn, tietojen esittäminen kirjallisesti ja graafisessa muodossa mahdollisten virheiden arvioimiseksi, oletusten ja arvioiden käyttö;
 - j) tuotteiden ja palvelujen ympäristöulottuvuus, myös ympäristönäkökohdat ja ympäristönsuojelun taso käytön aikana ja sen jälkeen, ja ympäristöä koskevaa päätöksentekoa varten annettujen tietojen oikeellisuus.
3. Ympäristötodentajan on pystyttävä osoittamaan jatkuvaa ammatillista kehittymistä 2 kohdassa luetelluilla pätevyyden aloilla ja pidettävä kehitystä yllä niin, että akkreditointi- tai toimilupaelin voi arvioida sitä.
4. Ympäristötodentajan on oltava ulkopuolinen kolmas osapuoli, joka tehtävänsä hoitaessaan on puolueeton ja objektiivinen sekä riippumaton varsinkin organisaation auditoidjasta tai konsultista.

▼ B

5. Ympäristötodentajan on varmistettava, että se toimii vapaana kaupallisesta, taloudellisesta tai muusta painostuksesta, joka saattaisi vaikuttaa sen ratkaisuihin tai vaarantaa sen ratkaisujen riippumattomuuden ja toiminnan rehellisyyteen kohdistuvan luottamuksen. Ympäristötodentajan on varmistettava kaikkien tämän osalta sovellettavien sääntöjen noudattaminen.

6. Ympäristötodentajalla on oltava dokumentoidut menetelmät ja menettelytavat, joihin kuuluvat myös laadunvalvontamekanismit ja luottamuksellisuussäännökset, tämän asetuksen todentamis- ja vahvistamisvaatimusten täyttämiseksi.

7. Jos ympäristötodentajana toimii organisaatio, sillä on oltava organisaatiokaavio, jossa esitetään organisaation rakenteet ja vastuut, sekä oikeudellista asemaa, omistusta ja rahoituslähteitä koskeva selvitys.

Organisaatiokaavio on annettava saataville pyynnöstä.

8. Näiden vaatimusten noudattaminen on varmistettava ennen akkreditointia tai toimiluvan myöntämistä tehtävällä arvioinnilla ja akkreditointi- tai toimilupaelimen valvontatoimilla.

*21 artikla***Ympäristötodentajina toimivia, todentamis- ja vahvistamistehtäviä yksin suorittavia luonnollisia henkilöitä koskevat lisävaatimukset**

Ympäristötodentajina toimivia luonnollisia henkilöitä, jotka suorittavat todentamis- ja vahvistamistehtäviä yksin, koskevat 20 artiklan vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

- a) heillä on oltava kaikki todentamiseen ja vahvistamiseen tarvittava pätevyys niillä aloilla, joille heille on myönnetty toimilupa;
- b) toimiluvan pätevyysalue on rajattava henkilökohtaisen pätevyyden mukaan.

*22 artikla***Kolmansissa maissa toimivia ympäristötodentajia koskevat lisävaatimukset**

1. Jos ympäristötodentaja aikoo suorittaa todentamis- ja vahvistamistoimia kolmansissa maissa, sen on haettava akkreditointia tai toimilupaa tiettyjä kolmansia maita varten.

2. Saadakseen kolmatta maata koskevan akkreditoinnin tai toimiluvan ympäristötodentajan on täytettävä 20 ja 21 artiklan vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

- a) ympäristöön liittyvien lakisääteisten, sääntömääräisten ja hallinnollisten vaatimusten tuntemus ja ymmärtäminen sen kolmannen maan osalta, johon akkreditointia tai toimilupaa haetaan;
- b) sen kolmannen maan virallisen kielen tuntemus ja ymmärtäminen, johon akkreditointia tai toimilupaa haetaan.

▼B

3. Edellä olevan 2 kohdan vaatimukset katsotaan joka tapauksessa täytetyiksi, jos ympäristötodentaja osoittaa olevansa sopimussuhteessa vaatimukset täyttävään pätevään henkilöön tai organisaatioon.

Kyseisen henkilön tai organisaation on oltava riippumaton todennettavasta organisaatiosta.

*23 artikla***Ympäristötodentajien valvonta**

1. Ympäristötodentajien todentamis- ja vahvistamistoimia valvoo
 - a) akkreditoinnin tai toimiluvan myöntänyt akkreditointi- tai toimilupaelin, jos toimet suoritetaan akkreditointijäsenvaltiossa tai toimiluvan myöntäneessä jäsenvaltiossa;
 - b) akkreditointi- tai toimilupaelin, joka on myöntänyt ympäristötodentajalle akkreditoinnin tai toimiluvan kyseisiä toimia varten, jos toimet suoritetaan kolmannessa maassa;
 - c) todentamisjäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelin, jos toimet suoritetaan muussa kuin akkreditoinnin tai toimiluvan myöntämistä jäsenvaltiossa.
 2. Ympäristötodentajan on ilmoitettava toimintaansa valvovalle akkreditointi- tai toimilupaelimelle akkreditointi- tai toimilupatietonsa ja todentamisen aika ja paikka viimeistään neljä viikkoa ennen kutakin jäsenvaltiossa suoritettavaa todentamista.
 3. Ympäristötodentajan on viipymättä ilmoitettava akkreditointi- tai toimilupaelimelle mahdollisista muutoksista, jotka vaikuttavat akkreditointiin tai toimilupaan tai niiden pätevyysalueeseen.
 4. Akkreditointi- tai toimilupaelimen on enintään 24 kuukauden säännöllisin välein tarkistettava, että ympäristötodentaja täyttää edelleen akkreditoinnin tai toimiluvan edellytykset, ja valvottava suoritettujen todentamis- ja vahvistamistoimien laatua.
 5. Valvontaa voidaan suorittaa todentajan toimitiloissa tehtävällä auditoinnilla, paikan päällä organisaatioissa, kyselyiden avulla, arvioimalla ympäristötodentajien vahvistamia ympäristöselontekoja tai päivitettyjä ympäristöselontekoja sekä arvioimalla todentamiskertomusta.
- Valvonta on suhteutettava ympäristötodentajan toimintaan.
6. Organisaatioiden on sallittava se, että akkreditointi- tai toimilupaelimet valvovat ympäristötodentajaa todentamisen ja vahvistamisen aikana.
 7. Akkreditointi- tai toimilupaelimen päätös akkreditoinnin tai toimiluvan peruuttamisesta pysyvästi tai tilapäisesti tai sen pätevyysalueen rajoittamisesta voidaan tehdä vasta, kun ympäristötodentajalle on annettu mahdollisuus tulla kuulluksi.

▼B

8. Jos valvova akkreditointi- tai toimilupaelin katsoo, ettei ympäristötodentajan työn laatu vastaa tämän asetuksen vaatimuksia, sen on toimitettava kirjallinen valvontakertomus kyseiselle ympäristötodentajalle ja sille toimivaltaiselle elimelle, jolta asianomainen organisaatio aikoo hakea rekisteröintiä tai joka on rekisteröinyt asianomaisen organisaation.

Jollei asiassa päästä sopuun, valvontakertomus on toimitettava 30 artiklassa tarkoitetulle akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumille.

*24 artikla***Muussa kuin akkreditoinnin tai toimiluvan myöntäneessä jäsenvaltiossa toimivien ympäristötodentajien valvontaa koskevat lisävaatimukset**

1. Yhdessä jäsenvaltiossa akkreditoitun tai toimiluvan saaneen ympäristötodentajan on vähintään neljä viikkoa ennen todentamis- ja vahvistamistoimien suorittamista toisessa jäsenvaltiossa ilmoitettava tämän jäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelimelle seuraavat tiedot:

- a) akkreditointiaan tai toimilupaansa koskevat tiedot, pätevyytensä ja erityisesti tietämyksensä toisen jäsenvaltion ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista ja sen virallisen kielen taitonsa sekä tarvittaessa ryhmän kokoonpano;
- b) todentamisen ja vahvistamisen aika ja paikka;
- c) organisaation osoite ja yhteystiedot.

Ilmoitus on tehtävä ennen jokaista todentamista ja vahvistamista.

2. Akkreditointi- tai toimilupaelin voi pyytää lisätietoja sovellettavia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia koskevasta todentajan tietämyksestä.

3. Akkreditointi- tai toimilupaelin saa asettaa 1 kohdassa tarkoitettujen ehtojen lisäksi muita ehtoja vain, jos niillä ei estetä ympäristötodentajaa tarjoamasta palveluja muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa akkreditointi tai toimilupa on myönnetty.

4. Akkreditointi- tai toimilupaelin ei saa käyttää 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä ympäristötodentajan saapumisen viivästyttämiseen. Jos akkreditointi- tai toimilupaelin ei voi suorittaa tehtäviään 2 ja 3 kohdan mukaisesti ennen todentajan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoittamaa todentamis- ja vahvistamisaikaa, sen on perusteltava asia todentajalle.

5. Akkreditointi- tai toimilupaelimet eivät saa periä ilmoituksesta ja valvonnasta muista jäsenvaltioista tulevia todentajia syrjiviä maksuja.

▼B

6. Jos valvova akkreditointi- tai toimilupaelin katsoo, ettei ympäristötodentajan työn laatu vastaa tämän asetuksen vaatimuksia, sen on toimitettava kirjallinen valvontakertomus kyseiselle ympäristötodentajalle, akkreditoinnin myöntäneelle akkreditointi- tai toimilupaelimelle ja sille toimivaltaiselle elimelle, jolta asianomainen organisaatio aikoo hakea rekisteröintiä tai joka on rekisteröinyt asianomaisen organisaation. Jollei asiassa päästä sopuun, valvontakertomus on toimitettava 30 artiklassa tarkoitetulle akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteisfoorumille.

*25 artikla***Todentamisen ja vahvistamisen suorittamista koskevat edellytykset**

1. Ympäristötodentajan on toimittava akkreditointinsa tai toimilupansa pätevyysalueella ja noudatettava organisaation kanssa tehtyä kirjallista sopimusta.

Sopimuksessa on

- a) määriteltävä toiminnan laajuus;
- b) määriteltävä edellytykset, joilla ympäristötodentaja voi toimia riippumattomasti ja ammattimaisesti; ja
- c) velvoitettava organisaatio tekemään yhteistyötä tarpeen mukaan.

2. Ympäristötodentajan on varmistettava, että organisaation osat on määritelty yksiselitteisesti ja että ne vastaavat toimintojen todellista jakoa.

Ympäristöselonteossa on selkeästi mainittava kaikki ne organisaation eri osat, jotka ovat todentamisen tai vahvistamisen kohteina.

3. Ympäristötodentajan on suoritettava 18 artiklassa säädettyjen seikkojen arviointi.

4. Osana todentamisen ja vahvistamisen suorittamista ympäristötodentajan on tutkittava asiakirjoja, käytävä organisaatiossa, tehtävä pistokokeita ja haastatettava henkilöstöä.

5. Ennen ympäristötodentajan käyntiä organisaation on toimitettava tälle perustiedot organisaatiosta ja sen toiminnasta, ympäristöpolitiikasta ja ympäristöohjelmasta, kuvaus organisaation ympäristöjärjestelmästä, yksityiskohtaiset tiedot suoritetusta ympäristökatselmuksesta tai auditoinnista, selvitys kyseisestä katselmuksesta tai auditoinnista ja niiden jälkeen mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä sekä luonnos ympäristöselonteoksi tai päivitetyn ympäristöselonteoksi.

6. Ympäristötodentajan on laadittava organisaatiolle todentamisen tuloksista kirjallinen kertomus, jossa täsmennetään

- a) kaikki ympäristötodentajan toiminnan kannalta merkitykselliset seikat;

▼B

- b) kuvaus siitä, miten tämän asetuksen kaikkia vaatimuksia noudatetaan, puoltava näyttö, havainnot ja johtopäätökset mukaan luettuina;
- c) saavutukset ja tavoitteet verrattuna edellisiin ympäristöselontekoihin sekä organisaation ympäristönsuojelun tason arviointi ja ympäristönsuojelun tason jatkuvan parantamisen arviointi;
- d) tarvittaessa ympäristökatselmuksen, auditointimenetelmän, ympäristöjärjestelmän tai minkä tahansa asiaan liittyvän prosessin tekniset puutteet.

7. Tapauksissa, joissa tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu, kertomuksessa on lisäksi täsmennettävä

- a) säännösten noudattamatta jättämistä organisaatiossa koskevat havainnot ja johtopäätökset sekä näyttö, johon kyseiset havainnot ja johtopäätökset perustuvat;
- b) sellaiset ympäristöselonteon luonnosta tai päivitetyn ympäristöselonteon luonnosta koskevat seikat, joista ympäristötodentaja on eri mieltä, sekä yksityiskohtaiset tiedot muutoksista ja lisäyksistä, jotka ympäristöselontekoon tai päivitettyyn ympäristöselontekoon olisi tehtävä.

8. Todentamisen jälkeen ympäristötodentajan on vahvistettava organisaation ympäristöselonteko tai päivitetty ympäristöselonteko ja varmistettava, että se on tämän asetuksen vaatimusten mukainen, sillä edellytyksellä, että todentamisella ja vahvistamisella on saatu varmuus siitä, että

- a) organisaation ympäristöselonteossa tai päivitettyssä ympäristöselonteossa esitetyt tiedot ovat luotettavia ja totuudenmukaisia sekä tämän asetuksen vaatimusten mukaisia; ja
- b) ei ole näyttöä siitä, että organisaatio ei täytä soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia.

9. Vahvistamisen yhteydessä ympäristötodentajan on annettava liitteessä VII tarkoitettu allekirjoitettu ilmoitus, jossa todetaan, että todentaminen ja vahvistaminen on suoritettu tämän asetuksen mukaisesti.

10. Yhdessä jäsenvaltiossa akkreditoituiden tai toimiluvan saaneiden ympäristötodentajat voivat suorittaa todentamis- ja vahvistamistoimia muissa jäsenvaltioissa tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.

Todentamis- tai vahvistamistoimia valvoo sen jäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelin, jossa toimet suoritetaan. Toimien aloittamisesta on ilmoitettava kyseiselle akkreditointi- tai toimilupaelimelle 24 artiklan 1 kohdassa säädettyä määräaikaa noudattaen.

*26 artikla***Pienten organisaatioiden todentaminen ja vahvistaminen**

1. Suorittaessaan todentamista ja vahvistamista ympäristötodentajan on otettava huomioon muun muassa seuraavat pienten organisaatioiden erityispiirteet:

- a) lyhyet raportointisuhteet;
- b) työntekijöiden toimiminen monissa eri tehtävissä;

▼ B

- c) työssäoppiminen;
 - d) valmius mukautua nopeasti muutoksiin; ja
 - e) menettelyjen rajallinen dokumentointi.
2. Ympäristötodentajan on suoritettava todentaminen tai vahvistaminen aiheuttamatta tarpeetonta taakkaa pienille organisaatioille.
 3. Ympäristötodentajan on otettava huomioon objektiivinen näyttö järjestelmän toimivuudesta, esimerkiksi organisaatioissa käytettävät menettelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa toiminnan laajuuteen ja monimutkaisuuteen, siihen liittyvien ympäristövaikutusten luonteeseen ja toimijoiden pätevyyteen.

*27 artikla***Kolmansissa maissa suoritettavaa todentamista ja vahvistamista koskevat edellytykset**

1. Ympäristötodentajat, jotka on akkreditoitu tai joille on myönnetty toimilupa yhdessä jäsenvaltiossa, voivat suorittaa todentamis- ja vahvistamistoimia kolmannessa maassa sijaitsevan organisaation lukuun tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.
2. Ympäristötodentajan on ilmoitettava akkreditointi- tai toimilupatietonsa ja todentamisen tai vahvistamisen aika ja paikka viimeistään kuusi viikkoa ennen kutakin kolmannessa maassa suoritettavaa todentamista tai vahvistamista sen jäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelimelle, jossa asianomainen organisaatio aikoo hakea rekisteröintiä tai jossa se on rekisteröity.
3. Todentamis- ja vahvistamistoimia valvoo sen jäsenvaltion akkreditointi- tai toimilupaelin, jossa ympäristötodentaja on akkreditoitu tai saanut toimiluvan. Toimien aloittamisesta on ilmoitettava kyseiselle akkreditointi- tai toimilupaelimelle 2 kohdassa säädettyä määräaikaan noudattaen.

VI LUKU

AKKREDITOINTI- JA TOIMILUPAELIMET*28 artikla***Akkreditoinnin ja toimilupien myöntämisen hoitaminen**

1. Jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 765/2008 4 artiklan nojalla nimeämät akkreditointielimet vastaavat ympäristötodentajien akkreditoinnista ja ympäristötodentajien tämän asetuksen mukaisesti suorittamien toimien valvonnasta.
2. Jäsenvaltiot voivat nimetä asetuksen (EY) N:o 765/2008 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimilupaelimen, joka vastaa ympäristötodentajien toimilupien myöntämisestä ja ympäristötodentajien valvonnasta.

▼B

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että luonnollisia henkilöitä ei voida akkreditoida ympäristötodentajiksi eikä heille voida myöntää toimilupaa ympäristötodentamisen harjoittamiseen.

4. Akkreditointi- ja toimilupaelinten on arvioitava ympäristötodentajien pätevyyttä 20, 21 ja 22 artiklassa säädettyjen, haetun akkreditoinnin tai toimiluvan pätevyysalueen kannalta merkityksellisten seikkojen perusteella.

5. Ympäristötodentajien akkreditoinnin tai toimiluvan pätevyysalue on määritettävä asetuksessa (EY) N:o 1893/2006 säädetyn toimialaluokituksen mukaisesti. Akkreditoinnin pätevyysalue on rajattava ympäristötodentajan pätevyyden mukaan, ja siinä on tarvittaessa otettava huomioon toiminnan laajuus ja monimutkaisuus.

6. Akkreditointi- tai toimilupaelinten on vahvistettava asianmukaiset menettelyt ympäristötodentajien akkreditointia tai toimiluvan myöntämistä, akkreditoinnin tai toimiluvan epäämistä, akkreditoinnin tai toimiluvan väliaikaista ja pysyvää peruuttamista sekä ympäristötodentajien valvontaa varten.

Niihin on kuuluttava mekanismit asianomaisten osapuolten, myös toimivaltaisten elinten ja organisaation edustuksellisten elinten esittämien, akkreditointia tai toimilupaa hakevia ja akkreditoituja tai toimiluvan saaneita ympäristötodentajia koskevien huomautusten käsittelyä varten.

7. Jos akkreditointi tai toimilupa evätään, akkreditointi- tai toimilupaelimen on ilmoitettava ympäristötodentajalle päätöksen syyt.

8. Akkreditointi- tai toimilupaelinten on laadittava, tarkistettava ja ajantasaistettava luettelo ympäristötodentajista ja näiden akkreditointien tai toimilupien pätevyysalueista omissa jäsenvaltioissaan ja toimitettava kuukausittain tiedot luetteloon tehdyistä muutoksista kyseisessä jäsenvaltiossa päätetyllä tavalla suoraan tai kansallisten viranomaisten välityksellä komissiolle ja sen jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle, jossa akkreditointi- tai toimilupaelin sijaitsee.

9. Akkreditointi- tai toimilupaelimen on asetuksen (EY) N:o 765/2008 5 artiklan 3 kohdassa säädettyjen toiminnan valvontaa koskevien sääntöjen ja menettelyjen puitteissa laadittava valvontakertomus, jos se asianomaista ympäristötodentajaa kuultuaan päättää, että

a) ympäristötodentajan toiminnalla ei ole voitu riittävällä tavalla varmistaa, että organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset; tai

b) ympäristötodentajan todentamis- ja vahvistamistoimissa on rikottu yhtä tai useampaa tämän asetuksen vaatimuksista.

Kertomus on toimitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle elimelle, jossa organisaatio on rekisteröity tai jossa se hakee rekisteröintiä, ja tarvittaessa akkreditoinnin tai toimiluvan myöntäneelle akkreditointi- tai toimilupaelimelle.

▼B*29 artikla***Akkreditoinnin ja toimiluvan väliaikainen tai pysyvä peruuttaminen**

1. Akkreditoinnin tai toimiluvan väliaikainen tai pysyvä peruuttaminen edellyttää asianomaisten osapuolten kuulemista, ympäristötodentaja mukaan luettuna, jotta akkreditointi- tai toimilupaelin saa tarvittavan näytön päätöksen tekemistä varten.
2. Akkreditointi- tai toimilupaelimen on tiedotettava ympäristötodentajalle toteutettujen toimenpiteiden syistä ja tapauksen mukaan toimivaltaisen lainvalvontaviranomaisen kanssa käydyistä keskusteluista.
3. Akkreditointi tai toimilupa on peruutettava väliaikaisesti tai pysyvästi, kunnes saadaan varmuus siitä, että ympäristötodentaja noudattaa tätä asetusta, riippuen tarvittaessa lakisääteisten vaatimusten rikkomisen luonteesta ja laajuudesta.
4. Akkreditoinnin tai toimiluvan väliaikainen peruuttaminen on kumottava, jos akkreditointi- tai toimilupaelin on saanut tyydyttävät tiedot siitä, että ympäristötodentaja noudattaa tätä asetusta.

*30 artikla***Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi**

1. Perustetaan kaikkien jäsenvaltioiden kaikkien akkreditointi- ja toimilupaelinten muodostama yhteistyöfoorumi, jäljempänä ”akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi”, joka kokoontuu vähintään kerran vuodessa ja jonka kokouksiin komission edustaja osallistuu.
2. Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumin tehtävänä on huolehtia seuraavia koskevien menettelyjen johdonmukaisuudesta:
 - a) ympäristötodentajien akkreditointi tai toimilupien myöntäminen tämän asetuksen nojalla, myös akkreditoinnin tai toimiluvan epääminen sekä sen väliaikainen ja pysyvä peruuttaminen;
 - b) akkreditoitujen tai toimiluvan saaneiden todentajien toiminnan valvonta.
3. Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi laatii ohjeita akkreditointi- ja toimilupaelinten toimialaan kuuluvista kysymyksistä.
4. Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi hyväksyy työjärjestyksensä.
5. Edellä 3 kohdassa tarkoitettut ohjeet ja 4 kohdassa tarkoitettu työjärjestys on toimitettava komissiolle.
6. Komissio esittää tarvittaessa akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumin hyväksymien yhdenmukaistamismenettelyjä koskevien ohjeiden hyväksymistä 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Kyseiset asiakirjat on julkistettava.

▼B*31 artikla***Akkreditointi- ja toimilupaelinten vertaisarviointi**

1. Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumin on järjestettävä tämän asetuksen mukaisten ympäristöodentajien akkreditoinnin ja toimilupamenettelyjen vertaisarviointi, joka toteutetaan säännöllisesti vähintään joka neljäs vuosi ja jossa arvioidaan 28 ja 29 artiklassa säädetyt säännöt ja menettelyt.

Kaikkien akkreditointi- ja toimilupaelinten on osallistuttava vertaisarviointiin.

2. Akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi toimittaa säännöllisesti komissiolle ja 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetulle komitealle vertaisarviointia koskevan kertomuksen.

Kertomus on julkistettava sen jälkeen kun akkreditointi- ja toimilupaelinten yhteistyöfoorumi ja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu komitea ovat sen hyväksyneet.

VII LUKU

JÄSENVALTIOIHIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT*32 artikla***Organisaatioiden tukeminen ympäristöä koskevien lakisääteisten vaatimusten noudattamisessa**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että organisaatioille annetaan mahdollisuus saada tietoja ja tukea ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Tukeen on kuuluttava seuraavaa:

- a) annetaan tietoja soveltuvista ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista;
- b) määritetään toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset sellaisten yksittäisten ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten osalta, jotka on määritetty soveltuviksi.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettavat tehtävät hoitettavaksi toimivaltaisille elimille tai jollekin muulle elimelle, jolla on tarvittava asiantuntemus ja riittävät resurssit tehtävän hoitamiseksi.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että lainvalvontaviranomaiset vastaavat toimivaltaansa kuuluviin, ainakin pienten organisaatioiden esittämiin kyselyihin soveltuvista ympäristöön liittyvistä lakisääteisistä vaatimuksista ja antavat organisaatioille tietoja tavoista, joilla nämä organisaatiot voivat antaa näyttöä siitä, että ne täyttävät asiaankuuluvat lakisääteiset vaatimukset.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset ilmoittavat organisaation rekisteröineelle toimivaltaiselle elimelle tilanteesta, jossa rekisteröity organisaatio ei noudata soveltuvia ympäristöön liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia.

Toimivaltaiset lainvalvontaviranomaiset ilmoittavat asiasta kyseiselle toimivaltaiselle elimelle mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kuukauden kuluessa sen jälkeen, kun se on todennut vaatimusten noudattamatta jättämisen.

▼ B*33 artikla***EMAS-järjestelmän edistäminen**

1. Jäsenvaltioiden on yhdessä toimivaltaisten elinten, lainvalvontaviranomaisen ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa edistettävä EMAS-järjestelmää ottaen huomioon 34–38 artiklassa tarkoitettut toimenpiteet.
2. Tätä varten jäsenvaltiot voivat laatia edistämisstrategian, jota on tarkistettava säännöllisesti.

*34 artikla***Tiedotus**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tiedottaakseen
 - a) yleisölle EMAS-järjestelmän tavoitteista ja pääpiirteistä;
 - b) organisaatioille tämän asetuksen sisällöstä.
2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa käytettävä ammattijulkaisuja, paikallislehtiä, tiedotuskampanjoita tai muita käyttökelpoisia keinoja lisätä EMAS-järjestelmän tunnettuutta.

Jäsenvaltiot voivat toimia yhteistyössä erityisesti toimialajärjestöjen, kuttajajärjestöjen, ympäristöjärjestöjen, ammattiyhdistysten, paikallisten instituutioiden ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa.

*35 artikla***Edistämistoimet**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava EMAS-järjestelmän edistämistoimia. Näihin toimiin voi sisältyä:
 - a) EMAS-järjestelmää koskevien tietojen ja parhaiden toimintatapojen vaihdon edistäminen kaikkien asianomaisten osapuolten kesken;
 - b) tehokkaiden välineiden kehittäminen EMAS-järjestelmän edistämiseksi ja niiden jakaminen organisaatioiden kanssa;
 - c) teknisen tuen tarjoaminen organisaatioille niiden EMAS-järjestelmään liittyvien markkinointitoimien määrittelyssä ja toteuttamisessa;
 - d) organisaatioiden välisten kumppanuuksien kannustaminen EMAS-järjestelmän edistämiseksi.
2. Toimivaltaiset elimet, akkreditointi- ja toimilupaelimet, kansalliset viranomaiset ja muut sidosryhmät voivat käyttää EMAS-logoa ilman rekisteröintinumeroa EMASin markkinointi- ja edistämistarkoituksiin. Näissä tapauksissa liitteessä V esitetyn EMAS-logon käyttö ei saa antaa ymmärtää, että käyttäjä on rekisteröity, jos näin ei ole.

▼ B*36 artikla***Pienten organisaatioiden osallistumisen edistäminen**

Jäsenvaltioiden on toteutettava riittäviä toimenpiteitä pienten organisaatioiden osallistumisen kannustamiseksi muun muassa:

- a) helpottamalla erityisesti niiden tarpeisiin soveltuvien tietojen ja rahoituksen saantia;
- b) varmistamalla, että rekisteröintimaksujen kohtuullisuus kannustaa niiden osallistumista;
- c) edistämällä teknisiä tukitoimenpiteitä.

*37 artikla***Klustereita koskeva ja vaiheittainen lähestymistapa**

1. Jäsenvaltioiden on kannustettava paikallisviranomaisia tarjoamaan yhdessä toimialajärjestöjen, kauppakamarien ja muiden asianomaisten osapuolten kanssa erityistä tukea organisaatioiden muodostamille klustereille, jotta ne täyttäisivät 4, 5 ja 6 artiklassa tarkoitetut rekisteröintivaatimukset.

Kaikki klusteriin kuuluvat organisaatiot on rekisteröitävä erikseen.

2. Jäsenvaltioiden on kannustettava organisaatioita ympäristöjärjestelmien täytäntöönpanoon. Niiden on erityisesti kannustettava käyttämään vaiheittaista lähestymistapaa, joka johtaa EMAS-rekisteröintiin.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan nojalla perustettujen järjestelmien on toimittava niin, ettei osallistujille ja erityisesti pienille organisaatioille aiheudu tarpeettomia kustannuksia.

*38 artikla***EMAS-järjestelmän suhde yhteisön muuhun politiikkaan ja välineisiin**

1. Rajoittamatta yhteisön lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioiden on pohdittava, miten tämän asetuksen mukainen rekisteröinti EMAS-järjestelmään

- a) voidaan ottaa huomioon laadittaessa uutta lainsäädäntöä;
- b) voi toimia lainsäädännön soveltamisen ja noudattamisen valvonnan välineenä;
- c) voidaan ottaa huomioon julkisissa hankinnoissa.

2. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä, joilla helpotetaan organisaatioiden EMAS-rekisteröintiä tai sen pitämistä voimassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön lainsäädännön, erityisesti kilpailu-, verotus- ja valtiontukilainsäädännön soveltamista.

Toimenpiteet voidaan toteuttaa muun muassa:

- a) sääntelyhelpotuksina niin, että rekisteröidyn organisaation katsotaan noudattavan tiettyjä muussa lainsäädännössä säädettyjä ympäristöön liittyviä vaatimuksia, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat määrittäneet;

▼ B

- b) sääntelyn parantamisena, jolloin muita säädöksiä muutetaan niin, että EMAS-järjestelmään osallistuvien organisaatioiden taakka poistetaan tai sitä vähennetään tai yksinkertaistetaan, jotta edistettäisiin markkinoiden toimintaa ja lisättäisiin kilpailukykyä.

*39 artikla***Maksut**

1. Jäsenvaltiot voivat periä maksuja, joissa otetaan huomioon
 - a) kulut, joita jäsenvaltioiden 32 artiklan nojalla nimeämille tai perustamille elimille aiheutuu tietojen ja tuen antamisesta organisaatioille;
 - b) ympäristötoimittajien akkreditoinnista, toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta aiheutuvat kulut;
 - c) toimivaltaisten elinten kulut rekisteröinnistä ja rekisteröinnin uusinnasta ja väliaikaisesta tai pysyvästä rekisteristä poistamisesta sekä lisäkulut, joita aiheutuu yhteisön ulkopuolella sijaitsevien organisaatioiden tällaisten prosessien hallinnoinnista.

Maksujen on oltava kohtuullisia ja oikeassa suhteessa organisaation kokoon ja tehtävän työn määrään.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että organisaatioille ilmoitetaan sovellettavista maksuista.

*40 artikla***Säännösten rikkominen**

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset oikeudelliset tai hallinnolliset toimenpiteet, jos tätä asetusta ei noudateta.
2. Jäsenvaltioiden on annettava tehokkaat säännökset, joilla estetään EMAS-logon käyttö tämän asetuksen vastaisesti.

Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY ⁽¹⁾ mukaisesti käyttöön otettuja säännöksiä voidaan soveltaa.

*41 artikla***Tiedot ja kertomukset komissiolle**

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle toimivaltaisten elinten sekä akkreditointi- ja toimilupaelinten rakennetta ja niiden menettelyjä koskevat tiedot ja päivitettävä tietoja tarvittaessa.

⁽¹⁾ EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kerran kahdessa vuodessa päivitetty tiedot tämän asetuksen mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä.

Jäsenvaltioiden laatimissa kertomuksissa on otettava huomioon viimeisin kertomus, jonka komissio on antanut Euroopan parlamentille ja neuvostolle 47 artiklan nojalla.

VIII LUKU

KOMISSIOON SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT

42 artikla

Tiedotus

1. Komissio tiedottaa

- a) yleisölle EMAS-järjestelmän tavoitteista ja pääpiirteistä;
- b) organisaatioille tämän asetuksen sisällöstä.

2. Komissio saattaa julkisesti saataville ja pitää saatavilla

- a) ympäristötodentajien ja rekisteröityjen organisaatioiden luettelon;
- b) sähköisessä muodossa olevien ympäristöselontekojen tietokannan;
- c) EMAS-järjestelmää koskevien parhaiden toimintatapojen tietokannan, johon sisältyy muun muassa tehokkaita välineitä EMAS-järjestelmän edistämiseksi ja esimerkkejä organisaatioille annetusta teknisestä tuesta;
- d) luettelon EMAS-järjestelmän täytäntöönpanoon ja siihen liittyviin hankkeisiin ja toimiin käytettävissä olevista yhteisön varoista.

43 artikla

Yhteistyö ja koordinointi

1. Komissio edistää tarvittaessa jäsenvaltioiden yhteistyötä erityisesti, jotta koko yhteisössä sovellettaisiin yhtenäisesti ja johdonmukaisesti seuraavia koskevia sääntöjä:

- a) organisaatioiden rekisteröinti;
- b) ympäristötodentajat;
- c) 32 artiklassa tarkoitettu tiedotus ja tuki.

2. Komissio ja muut yhteisön toimielimet ja laitokset pitävät tapauksen mukaan EMAS-järjestelmän tai muiden ympäristöjärjestelmien, jos ne on tunnustettu 45 artiklan tai vastaavan mukaisesti, soveltamista urakka- ja palveluhankintasopimusten edellytyksenä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta julkisia hankintoja koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista.

▼B*44 artikla***EMAS-järjestelmän sisällyttäminen yhteisön muuhun ympäristöpolitiikkaan ja välineisiin**

Komissio pohtii, miten tämän asetuksen mukainen rekisteröinti EMAS-järjestelmään

- 1) voidaan ottaa huomioon laadittaessa uutta lainsäädäntöä ja tarkistettaessa olemassa olevaa lainsäädäntöä erityisesti 38 artiklan 2 kohdassa kuvattujen sääntelyhelpotusten ja paremman sääntelyn muodossa;
- 2) voi toimia lainsäädännön soveltamisen ja noudattamisen valvonnan välineenä.

*45 artikla***Suhde muihin ympäristöjärjestelmiin**

1. Jäsenvaltiot voivat esittää komissiolle kirjallisen pyynnön, että olemassa olevat ympäristöjärjestelmät tai niiden osat, jotka on sertifioitu kansallisesti tai alueellisesti tunnustettujen asianmukaisten sertifiointimenettelyjen mukaisesti, tunnustetaan tämän asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisiksi.
2. Jäsenvaltioiden on pyynnössään yksilöitävä asiaankuuluvat ympäristöjärjestelmien osat ja niitä vastaavat tämän asetuksen vaatimukset.
3. Jäsenvaltioiden on osoitettava, että asianomaisen ympäristöjärjestelmän kaikki asiaankuuluvat osat vastaavat tätä asetusta.
4. Kun komissio on tutkinut 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön, se tunnustaa ympäristöjärjestelmien asiaankuuluvat osat 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Komissio tunnustaa sertifiointielimiä koskevat akkreditointi- tai toimilupavaatimukset, jos se katsoo, että jäsenvaltio on
 - a) yksilöinyt pyynnössään riittävän selkeästi ympäristöjärjestelmien asiaankuuluvat osat ja niitä vastaavat tämän asetuksen vaatimukset;
 - b) osoittanut, että asianomaisen ympäristöjärjestelmän kaikki asiaankuuluvat osat vastaavat tätä asetusta.
5. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viitetiedot tunnustetuista ympäristöjärjestelmistä, mukaan lukien liitteessä I tarkoitettujen EMAS-järjestelmän asiaankuuluvat osat, joita nämä viitetiedot koskevat, ja tunnustettujen akkreditointi- tai toimilupavaatimukset.

▼B*46 artikla***Viiteasiakirjojen ja ohjeiden laatiminen**

1. Komissio laatii jäsenvaltioita ja muita sidosryhmiä kuullen alakohdaisia viiteasiakirjoja, joissa esitetään

- a) ympäristöasioiden hallinnan parhaat toimintatavat;
- b) ympäristönsuojelun tason indikaattorit erityisille aloille;
- c) tarvittaessa vertailuesimerkkejä huipputason osaamisesta ja ympäristönsuojelun tason arvioinnissa käytettäviä luokitusjärjestelmiä.

Komissio voi myös laatia eri alojen yhteisiä viiteasiakirjoja.

2. Komissio ottaa huomioon olemassa olevat viiteasiakirjat ja ympäristönsuojelun tason indikaattorit, jotka on laadittu yhteisön muun ympäristöpolitiikan ja välineiden tai kansainvälisten standardien mukaisesti.

3. Komissio laatii vuoden 2010 loppuun mennessä työsuunnitelman, jossa esitetään ohjeellinen luettelo aloista, jotka katsotaan ensisijaisiksi, kun ryhdytään hyväksymään alakohtaisia ja eri aloille yhteisiä viiteasiakirjoja.

Työsuunnitelma on julkistettava, ja se on päivitettävä säännöllisesti.

4. Komissio laatii yhteistyössä toimivaltaisten elinten yhteistyöfoorumien kanssa ohjeet yhteisön ulkopuolisten organisaatioiden rekisteröimisestä.

5. Komissio julkaisee käyttäjän käsikirjan, jossa kerrotaan tarvittavista vaiheista EMAS-järjestelmään liittymiseksi.

Käsikirjan on oltava saatavilla sähköisesti kaikilla Euroopan unionin toimielinten virallisilla kielillä.

6. Edellä olevien 1 ja 4 kohtien mukaisesti laadittavat asiakirjat toimitetaan hyväksyttäviksi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

*47 artikla***Kertomukset**

Komissio antaa viiden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa esitetään tämän luvun nojalla toteutetut toimet ja toimenpiteet sekä jäsenvaltioilta 41 artiklan nojalla saadut tiedot.

Kertomuksessa on arvioitava järjestelmän vaikutusta ympäristöön sekä selvitettävä, mihin suuntaan järjestelmään osallistuvien määrä on kehityksessä.

▼B**IX LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET***48 artikla***Liitteiden muuttaminen**

1. Komissio voi muuttaa liitteitä EMAS-järjestelmän toiminnasta saatujen kokemusten perusteella, jos se on tarpeen tai asianmukaista. Muutokset vastaavat todettua tarvetta saada ohjeita EMAS-järjestelmän vaatimuksista, ja niissä otetaan huomioon tämän asetuksen tehoavuuden kannalta merkitykselliset muutokset kansainvälisissä standardeissa tai uudet standardit.

2. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 49 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

*49 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

*50 artikla***Uudelleentarkastelu**

Komissio tarkastelee EMAS-järjestelmää uudelleen sen toiminnasta saatujen kokemusten ja kansainvälisen kehityksen perusteella 11 päivään tammikuuta 2015 mennessä. Komissio ottaa huomioon Euroopan parlamentille ja neuvostolle 47 artiklan mukaisesti toimitetut kertomukset.

*51 artikla***Kumoaminen ja siirtymäsäännökset**

1. Kumotaan seuraavat säädökset:
 - a) asetus (EY) N:o 761/2001;
 - b) komission päätös 2001/681/EY, tehty 7 päivänä syyskuuta 2001, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001 täytäntöönpanemista koskevista ohjeista ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ EYVL L 247, 17.9.2001, s. 24.

▼B

- c) komission päätös 2006/193/EY, tehty 1 päivänä maaliskuuta 2006, EMAS-logon käyttöä poikkeuksellisesti kuljetuspakkauksissa eli tertiäripakkauksissa koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 761/2001 mukaisista säännöistä ⁽¹⁾.
2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen:
- a) asetuksen (EY) N:o 761/2001 nojalla perustetut kansalliset akkreditointielimet ja toimivaltaiset elimet jatkavat toimintaansa. Jäsenvaltioiden on muutettava akkreditointielinten ja toimivaltaisten elinten menettelyjä tämän asetuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että nämä järjestelmät, joilla muutetut menettelyt pannaan täytäntöön, ovat täysin toimintavalmiita 11 päivään tammikuuta 2011 mennessä;
- b) asetuksen (EY) N:o 761/2001 mukaisesti rekisteröidyt organisaatiot säilyvät EMAS-rekisterissä. Organisaation seuraavan todentamisen yhteydessä ympäristötodentajan on tarkistettava, että organisaatio täyttää tässä asetuksessa olevat uudet vaatimukset. Jos seuraava todentaminen suoritetaan ennen 11 päivää heinäkuuta 2010, seuraavan todentamisen ajankohtaa voidaan lykätä kuudella kuukaudella yhteisymmärryksessä ympäristötodentajan ja toimivaltaisten elinten kanssa;
- c) asetuksen (EY) N:o 761/2001 mukaisesti akkreditoituidet ympäristötodentajat voivat jatkaa tehtäviensä hoitamista tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.
3. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 761/2001 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*52 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaiseen kaikissa jäsenvaltioissa.

⁽¹⁾ EUVL L 70, 9.3.2006, s. 63.

▼ **M2***LIITE I***YMPÄRISTÖKATSELMUS**

Ympäristökatselmuksen on katettava seuraavat alueet:

1. Organisaation toimintaympäristön määrittäminen

Organisaation on määritettävä ulkoiset ja sisäiset asiat, jotka voivat vaikuttaa myönteisesti tai kielteisesti sen kykyyn saavuttaa ympäristöjärjestelmältä halutut tulokset.

Näihin sisältyvät merkitykselliset ympäristöolosuhteet, kuten ilmasto, ilmanlaatu, vedenlaatu, luonnonvarojen saatavuus ja luonnon monimuotoisuus.

Niihin voivat sisältyä myös muun muassa seuraavat olosuhteet:

- ulkoiset olosuhteet (kulttuuriset, yhteiskunnalliset, poliittiset, lainsäädännölliset, sääntelyyn liittyvät, rahoitukseen liittyvät, teknologiset, taloudelliset, luonnonoloihin liittyvät ja kilpailulliset olosuhteet),
- sisäiset organisaation ominaisuuksiin liittyvät olosuhteet (kuten sen toiminnot, tuotteet ja palvelut, strategia, kulttuuri ja kyvyt).

2. Sidosryhmien tunnistaminen ja niiden tarpeiden ja odotusten määrittäminen

Organisaation on määritettävä sellaiset sidosryhmät, joilla on merkitystä ympäristöjärjestelmälle, näiden sidosryhmien tarpeet ja odotukset sekä se, mitä näistä tarpeista ja odotuksista sen on täytettävä tai mitkä se päättää täyttää.

Jos organisaatio päättää vapaaehtoisesti vahvistaa tai hyväksyä sidosryhmien tarpeet ja odotukset, joita lakisäätteiset vaatimukset eivät kata, niistä tulee organisaation sitovia velvoitteita.

3. Sovellettavien ympäristöön liittyvien lakisäätteisten vaatimusten tunnistaminen

Organisaation on laadittava luettelo sovellettavista lakisäätteisistä vaatimuksista ja sen lisäksi myös ilmoitettava, miten kaikkien lakisäätteisten vaatimusten noudattaminen voidaan osoittaa.

4. Välittömien ja välillisten ympäristönäkökohtien tunnistaminen ja merkittävien ympäristönäkökohtien määrittäminen

Organisaation on tunnistettava kaikki välittömät ja välilliset ympäristönäkökohdat, joilla on myönteisiä tai kielteisiä ympäristövaikutuksia, ja eriteltävä ne määrällisesti ja laadullisesti tarpeen mukaan sekä laadittava luettelo kaikista tunnistetuista ympäristövaikutuksista. Organisaation on myös määritettävä se, mitkä ympäristönäkökohdat ovat merkittäviä, tämän liitteen kohdan 5 mukaisesti laadittujen perusteiden pohjalta.

Tunnistettaessa välittömiä ja välillisiä ympäristönäkökohtia on tärkeää, että organisaatiot tarkastelevat myös päätoimialaansa liittyviä ympäristönäkökohtia. Ainoastaan organisaation toimipaikkaan ja laitteisiin liittyviä ympäristönäkökohtia koskeva selvitys on riittämätön.

Kun organisaatio määrittää toimintonsa, tuotteidensa ja palveluidensa välittömiä ja välillisiä ympäristönäkökohtia, sen on tarkasteltava niitä koko elinkaaren ajalta ja otettava huomioon ne elinkaaren vaiheet, joita se voi hallita tai joihin se voi vaikuttaa. Näitä vaiheita ovat yleensä raaka-aineiden hankinta, ostot ja hankinnat, suunnittelu, tuotanto, kuljetus, käyttö, loppukäsitely ja loppusijoitus organisaation toiminnoista riippuen.

▼ **M2**4.1 *Välittömät ympäristönäkökohdat*

Välittömät ympäristönäkökohdat liittyvät organisaation välittömässä hallinnassa oleviin toimintoihin, tuotteisiin ja palveluihin.

Kaikkien organisaatioiden on tarkasteltava toimintoihinsa liittyviä välittömiä näkökohtia.

Välittömät ympäristönäkökohdat liittyvät muun muassa seuraaviin:

- 1) päästöt ilmaan
- 2) päästöt vesistöihin (myös imeytyminen pohjaveteen)
- 3) kiinteiden ja muiden jätteiden, erityisesti ongelmajätteiden syntyminen, kierrätys, uudelleenkäyttö, kuljetus ja loppukäsittely
- 4) maa-alueiden käyttö ja pilaantuminen
- 5) energian käyttö, luonnonvarat (myös vesi, eläimistö ja kasvisto) sekä raaka-aineet
- 6) lisä- ja apuaineiden ja puolivalmisteiden käyttö
- 7) paikalliset tekijät (melu, värinä, haju, pöly, ulkonäkö jne.).

Tunnistettaessa ympäristönäkökohtia olisi otettava huomioon myös seuraavat:

- riski ympäristöonnettomuuksista sekä muista hätätilanteista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia (esim. kemialliset onnettomuudet), sekä mahdollisista epätavallisista tilanteista, joilla voi olla ympäristövaikutuksia;
- tavaroiden ja palvelujen kuljetukset sekä henkilökunnan liikematkat.

4.2 *Välilliset ympäristönäkökohdat*

Välilliset ympäristönäkökohdat ovat näkökohtia, jotka voivat olla seurausta organisaation vuorovaikutuksesta kolmansien osapuolten kanssa ja joihin organisaatio voi vaikuttaa kohtuullisessa määrin.

Näitä ovat muun muassa seuraavat:

- 1) tuotteiden ja palvelujen elinkaareen liittyvät tekijät (raaka-aineiden hankinta, suunnittelu, ostot ja hankinnat, tuotanto, kuljetus, käyttö, loppukäsittely ja loppusijoitus), joihin organisaatio voi vaikuttaa;
- 2) pääomasijoitukset, lainojen myöntäminen ja vakuutuspalvelut;
- 3) uudet markkinat;
- 4) palvelujen valinta ja niiden koostumus (esim. kuljetukset tai ateriapalvelu);
- 5) hallinnolliset ja suunnitteluun liittyvät päätökset;
- 6) tuotevalikoima;
- 7) toimeksisaajien, alihankkijoiden, toimittajien ja niiden toimittajien ympäristönsuojelun taso ja toimintatavat.

Organisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että ympäristöjärjestelmässä käsitellään merkittäviä ympäristönäkökohtia ja näihin näkökohtiin liittyviä vaikutuksia.

▼ M2

Organisaation olisi pyrittävä varmistamaan, että toimittajat ja organisaation nimissä toimivat henkilöt noudattavat organisaation ympäristöpolitiikkaa sopimuksen mukaisessa toiminnassaan.

Organisaation on tarkasteltava sitä, missä määrin se voi vaikuttaa välillisiin ympäristönäkökohtiin ja mitä toimia se voi toteuttaa ympäristövaikutusten vähentämiseksi ja ympäristölle koituvien hyötyjen lisäämiseksi.

5. Ympäristönäkökohtien merkittävyyden arviointi

Organisaation on määritettävä arviointiperusteet sen toimintojen, tuotteiden ja palvelujen ympäristönäkökohtien merkittävyyden arvioimiseksi ja sovellettava näitä perusteita sen määrittämiseksi, millä ympäristönäkökohdilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, kun tarkastellaan koko elinkaarta.

Organisaation laatimissa arviointiperusteissa on otettava huomioon lainsäädäntö, ja niiden on oltava kattavia, puolueettomasti tarkistettavissa, toistettavissa ja julkisesti saatavilla.

Kun organisaatio laatii näitä perusteita, sen on tarkasteltava seuraavia asioita:

- 1) ympäristölle (myös biologiselle monimuotoisuudelle) aiheutuvien haittojen tai -hyötyjen mahdollisuus
- 2) ympäristön tila (kuten paikallisen, alueellisen tai maailmanlaajuisen ympäristön haavoittuvuus)
- 3) näkökohtien tai vaikutusten laajuus, määrä, esiintyvyys ja palautuvuus
- 4) asiaa koskeva ympäristölainsäädäntö ja sen vaatimukset
- 5) sidosryhmien, myös organisaation työntekijöiden, näkemykset.

Lisäksi voidaan tarkastella muita asiaan liittyviä asioita riippuen organisaation toiminnoista, tuotteista ja palveluista.

Organisaatio arvioi näiden vahvistettujen perusteiden pohjalta ympäristönäkökohtiensa ja -vaikutustensa merkittävyyden. Tätä varten organisaatio ottaa huomioon muun muassa seuraavat asiat:

- 1) organisaation tiedot raaka-aineiden ja energian käytön, päästöjen ja jätteen aiheuttamista riskeistä;
- 2) organisaation toiminnot, joita säännellään ympäristölainsäädännössä;
- 3) hankinnat;
- 4) organisaation tuotteiden suunnittelu, tuotekehittäminen, valmistus, jakelu, huolto, käyttö, uudelleenkäyttö, kierrätys ja loppukäsittely;
- 5) ympäristökustannuksiltaan ja -hyödyiltään merkittävimmät organisaation toiminnot.

Arvioidessaan toimintansa ympäristövaikutusten merkittävyyttä organisaation olisi tarkasteltava tavanomaisia toimintaolosuhteita, toimintojen käynnistys- ja pysäytystilanteita sekä kohtuudella ennakoitavia hätätilanteita. Huomioon on otettava aikaisempi, nykyinen ja suunniteltu toiminta.

▼ M2**6. Aikaisempien häiriötilanteiden tutkimisesta saadun palautteen arviointi**

Organisaation on otettava huomioon aikaisempien häiriötilanteiden tutkimisesta saatu palaute, joka voisi vaikuttaa sen kykyyn saavuttaa ympäristöjärjestelmältä halutut tulokset.

7. Riskien ja mahdollisuuksien määrittäminen ja dokumentointi

Organisaation on määritettävä ja dokumentoitava ympäristönäkökohtiinsa, sitoviin velvoitteisiinsa ja muihin 1–4 kohdissa esitettyihin asioihin ja vaatimuksiin liittyvät riskit ja mahdollisuudet.

Organisaation on keskityttävä niihin riskeihin ja mahdollisuuksiin, joita olisi käsiteltävä, jotta voidaan varmistaa, että ympäristöjärjestelmällä saavutetaan halutut tulokset, estetään ei-toivottuja vaikutuksia tai onnettomuuksia ja parannetaan jatkuvasti ympäristönsuojelun tasoa organisaatiossa.

8. Nykyisten prosessien, toimintatapojen ja menettelyjen tarkastelu

Organisaation on tarkasteltava nykyisiä prosesseja, toimintatapoja ja menettelyjä ja määritettävä, mitä tarvitaan ympäristöjärjestelmän ylläpidon varmistamiseksi pitkällä aikavälillä.

▼ **M2***LIITE II***YMPÄRISTÖJÄRJESTELMÄÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET JA
EMAS-JÄRJESTELMÄÄ TOTEUTTAVISSA ORGANISAATIOISSA
HUOMIOITAVIA MUITA ASIOITA**

EMAS-järjestelmän mukaiset ympäristöjärjestelmää koskevat vaatimukset ovat samat kuin standardin EN ISO 14001:2015 osassa 4–10. Nämä vaatimukset on esitetty A osassa.

Kun 4 artiklassa viitataan tämän liitteen tiettyihin kohtiin, ne olisi ymmärrettävä seuraavasti:

Viittaus kohtaan A.3.1 olisi ymmärrettävä viittaukseksi A osan kohtaan 6.1

Viittaus kohtaan A.5.5 olisi ymmärrettävä viittaukseksi A osan kohtaan 9.2

Lisäksi EMAS-järjestelmää toteuttavien organisaatioiden on otettava huomioon useita muita asioita, jotka suoraan liittyvät joihinkin standardin EN ISO 14001:2015 osassa 4 oleviin kohtiin. Nämä lisävaatimukset luetellaan tämän liitteen B osassa.

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>Ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmään) osallistuvien organisaatioiden on noudatettava standardin EN ISO 14001:2015 (!) vaatimuksia, jotka esitetään jäljempänä.</p> <p>A.4 Organisaation toimintaympäristö</p> <p>A.4.1 Organisaation ja sen toimintaympäristön ymmärtäminen</p> <p>Organisaation on määritettävä ulkoiset ja sisäiset asiat, jotka ovat olennaisia organisaation tarkoituksen kannalta ja jotka vaikuttavat sen kykyyn saavuttaa ympäristöjärjestelmältä halutut tulokset. Näihin asioihin on sisällytettävä ympäristöolosuhteet, jotka voivat vaikuttaa organisaatioon tai joihin organisaatio voi vaikuttaa.</p> <p>A.4.2 Sidosryhmien tarpeiden ja odotusten ymmärtäminen</p> <p>Organisaation on määritettävä</p> <p>a) ympäristöjärjestelmän kannalta olennaiset sidosryhmät</p> <p>b) näiden sidosryhmien olennaiset tarpeet ja odotukset (eli vaatimukset)</p> <p>c) tarpeet ja odotukset, joista tulee sitä koskevia sitovia velvoitteita.</p> <p>A.4.3 Ympäristöjärjestelmän soveltamisalan määrittäminen</p> <p>Organisaation on päätettävä ympäristöjärjestelmän rajauksista ja soveltamisesta, jotta järjestelmän soveltamisalan voi määrittellä.</p> <p>Kun organisaatio päättää ympäristöjärjestelmänsä soveltamisalasta, sen on tarkasteltava</p> <p>a) kohdassa A.4.1 mainittuja ulkoisia ja sisäisiä asioita</p> <p>b) kohdassa A.4.2 mainittuja sitovia velvoitteita</p> <p>c) sen organisaatioon kuuluvia yksiköitä, toimintoja ja fyysisiä rajoja</p> <p>d) sen toimintoja, tuotteita ja palveluita</p> <p>e) sen toimivaltaa ja kykyä ohjata ja vaikuttaa.</p>	

▼ M2

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>Kun soveltamisala on määritelty, kaikki siihen sisältyvät organisaation toiminnot, tuotteet ja palvelut on sisällytettävä ympäristöjärjestelmään.</p> <p>Soveltamisalaa on ylläpidettävä dokumentoituna tietona, ja sen on oltava sidosryhmien saatavissa.</p> <p>A.4.4 Ympäristöjärjestelmä</p> <p>Organisaation on luotava ja otettava käyttöön ympäristöjärjestelmä, johon sisältyvät tarvittavat prosessit ja niiden keskinäiset vaikutukset, sekä ylläpidettävä ja parannettava sitä jatkuvasti tämän kansainvälisen standardin vaatimusten mukaisesti, jotta se voi saavuttaa halutut tulokset, joihin sisältyy ympäristönsuojelun tason parantaminen.</p> <p>Ympäristöjärjestelmän luomisessa ja ylläpidossa organisaation on tarkasteltava kohdissa 4.1 ja 4.2 hankittua tietämystä.</p>	
<p>A.5 Johtajuus</p> <p>A.5.1 Johtajuus ja sitoutuminen</p> <p>Ylimmän johdon on osoitettava johtajuutta ja sitoutumista ympäristöjärjestelmän suhteen</p> <p>a) kantamalla vastuun ympäristöjärjestelmän vaikuttavuudesta</p> <p>b) varmistamalla, että ympäristöpolitiikka laaditaan ja ympäristötavoitteet asetetaan ja että ne ovat yhdenmukaisia organisaation strategian ja toimintaympäristön kanssa</p> <p>c) varmistamalla, että ympäristöjärjestelmän vaatimukset yhdistetään organisaation liiketoimintaprosesseihin</p> <p>d) varmistamalla, että ympäristöjärjestelmää varten tarvittavat resurssit ovat saatavilla</p> <p>e) viestimällä siitä, miten tärkeää on, että ympäristöasioiden hallinta on vaikuttavaa ja että ympäristöjärjestelmää koskevia vaatimuksia noudatetaan</p> <p>f) varmistamalla, että ympäristöjärjestelmä saavuttaa halutut tulokset</p> <p>g) ohjaamalla ihmisiä lisäämään ympäristöjärjestelmän vaikuttavuutta ja tuemalla heitä siinä</p> <p>h) edistämällä jatkuvaa parantamista</p> <p>i) tukemalla muiden johtoon kuuluvien johtajuutta heidän vastualueillaan.</p> <p><i>Huom.</i> Tässä kansainvälisessä standardissa 'liiketoiminnalla' tarkoitetaan yleisesti niitä toimintoja, jotka ovat organisaation olemassaolon tarkoituksen kannalta keskeisiä.</p>	
<p>A.5.2 Ympäristöpolitiikka</p> <p>Ylimmän johdon on laadittava, otettava käyttöön ja ylläpidettävä ympäristöpolitiikkaa, joka ympäristöjärjestelmän määritellyn soveltamisalan mukaisesti</p> <p>a) sopii organisaation tarkoitukseen ja toimintaympäristöön, johon sisältyvät organisaation toimintojen, tuotteiden ja palveluiden luonne, laajuus ja ympäristövaikutukset</p>	<p>B.1 Ympäristönsuojelun tason jatkuva parantaminen</p> <p>Organisaatioiden on sitouduttava ympäristönsuojelun tason jatkuvaan parantamiseen.</p> <p>Jos organisaatiossa on yksi tai useampi toimipaikka, jokaisen toimipaikan, johon EMAS-järjestelmää sovelletaan, on noudatettava kaikkia</p>

▼ M2

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>b) muodostaa perustan ympäristötavoitteiden asettamiselle</p> <p>c) sisältää sitoutumisen ympäristönsuojeluun, johon sisältyvät ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja muut organisaation toimintaympäristön kannalta olennaiset sitoumukset.</p> <p><i>Huom.</i> Muita erityisiä sitoumuksia ympäristönsuojeluun ovat esimerkiksi resurssien kestävä käyttö, ilmastonmuutoksen lieventäminen ja siihen sopeutuminen sekä biodiversiteetin ja ekosysteemien suojeleminen.</p> <p>d) sisältää sitoutumisen organisaatiota sitovien velvoitteiden täyttämiseen</p> <p>e) sisältää sitoutumisen ympäristöjärjestelmän jatkuvaan parantamiseen ympäristönsuojelun tason parantamiseksi.</p> <p>Ympäristöpolitiikan</p> <ul style="list-style-type: none"> — on oltava saatavilla ylläpidettynä dokumentoituna tietona — on oltava koko organisaation tiedossa — on oltava sidosryhmien saatavilla. 	<p>EMAS-järjestelmän vaatimuksia 2 artiklan 2 kohdassa määritelty ympäristönsuojelun tason jatkuva parantaminen mukaan lukien.</p>
<p>A.5.3 Organisaation tehtävät, vastuut ja valtuudet</p> <p>Ylimmän johdon on varmistettava, että olennaisiin rooleihin liittyvät vastuut ja valtuudet määritellään ja viestitään organisaatiossa.</p> <p>Ylimmän johdon on määriteltävä, kenellä tai keillä on vastuu ja valtuudet</p> <p>a) varmistaa, että ympäristöjärjestelmä on tämän kansainvälisen standardin vaatimusten mukainen</p> <p>b) raportoida ylimmälle johdolle ympäristöjärjestelmän suorituskyvystä, johon sisältyy ympäristönsuojelun taso.</p>	<p>B.2 Johdon edustaja(t)</p> <p>Ylimmän johdon on nimitettävä erityinen ylimmän johdon edustaja tai edustajia, joilla muista vastuualueista riippumatta on tehtävät, vastuualueet ja valtuudet varmistaa tämän asetuksen mukainen ympäristöjärjestelmä ja raportoida ylimmälle johdolle ympäristöjärjestelmän suorituskyvystä.</p> <p>Ylimmän johdon edustaja voi olla organisaation ylimmän johdon jäsen.</p>
<p>A.6 Suunnittelu</p> <p>A.6.1 Riskien ja mahdollisuuksien käsittely</p> <p>A.6.1.1 Yleistä</p> <p>Organisaation on luotava, otettava käyttöön ja ylläpidettävä prosessit, joita tarvitaan kohdissa 6.1.1–6.1.4 esitettyjen vaatimusten täyttämiseen.</p> <p>Organisaation on ympäristöjärjestelmää suunnitellessaan tarkasteltava</p> <ul style="list-style-type: none"> — kohdassa 4.1 mainittuja asioita — kohdassa 4.2 esitettyjä vaatimuksia — ympäristöjärjestelmän soveltamisalaa ja määritettävät riskit ja mahdollisuudet, jotka liittyvät sen <ul style="list-style-type: none"> — ympäristönäkökohtiin (ks. kohta 6.1.2), — sitoviin velvoitteisiin (ks. kohta 6.1.3), 	<p>B.3 Ympäristökatselmus</p> <p>Organisaatioiden on suoritettava ja dokumentoitava alustava ympäristökatselmus liitteen I mukaisesti.</p> <p>Unionin ulkopuolisten organisaatioiden on viitattava myös ympäristöön liittyviin lakisäätöihin vaatimuksiin, joita sovelletaan vastaavanlaisiin organisaatioihin jäsenvaltiossa, jossa ne aikovat jättää hakemuksen.</p>

▼ **M2**

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>— tai muihin asioihin ja vaatimuksiin, jotka on tunnistettu kohdissa 4.1 ja 4.2 ja joita on käsiteltävä, jotta voidaan</p> <ul style="list-style-type: none"> — taata, että ympäristöjärjestelmä voi saavuttaa halutut tulokset — estää tai vähentää ei-toivottuja vaikutuksia, joihin sisältyy ulkoisten ympäristöolosuhteiden mahdollinen vaikutus organisaatioon — saada aikaan jatkuvaa parantamista. <p>Organisaation on määritettävä ympäristöjärjestelmän soveltamisalan puitteissa mahdolliset hätätilanteet, joihin sisältyvät hätätilanteet, joilla voi olla ympäristövaikutuksia.</p> <p>Organisaation on ylläpidettävä dokumentoitua tietoa</p> <ul style="list-style-type: none"> — riskeistä ja mahdollisuuksista, joita on käsiteltävä — kohdissa 6.1.1–6.1.4 tarvituista prosesseista siinä laajuudessa, että voidaan luottaa siihen, että ne suoritetaan suunnitellusti. <p>A.6.1.2 Ympäristönäkökohdat</p> <p>Ympäristöjärjestelmän määrittelyn soveltamisalan mukaisesti organisaation on määritettävä toimintonsa, tuotteidensa ja palveluidensa ympäristönäkökohdat, joita se voi hallita ja joihin se voi vaikuttaa, sekä niihin liittyvät ympäristövaikutukset elinkaarinäkökulmasta tarkastellen.</p> <p>Kun organisaatio määrittää ympäristönäkökohtia, sen on otettava huomioon</p> <ol style="list-style-type: none"> a) muutokset, kuten suunnitellut tai uudet kehityssuunnat ja uudet tai muuttuneet toiminnot, tuotteet ja palvelut b) normaalista poikkeavat olosuhteet ja kohtuuden rajoissa ennustettavissa olevat hätätilanteet. <p>Organisaation on laadittuja kriteerejä käyttäen määritettävä ne näkökohdat, joilla on tai voi olla merkittäviä ympäristövaikutuksia, eli merkittävät ympäristönäkökohdat.</p> <p>Organisaation on viestittävä merkittävistä ympäristönäkökohdistaan organisaation eri tasojen ja toimintojen välillä asianmukaisesti.</p> <p>Organisaation on ylläpidettävä dokumentoitua tietoa</p> <ul style="list-style-type: none"> — ympäristönäkökohdista ja niihin liittyvistä ympäristövaikutuksista — sen merkittävien ympäristönäkökohtien määrittämiseen käytetyistä kriteereistä — merkittävistä ympäristönäkökohdista. <p><i>Huom.</i> Merkittävistä ympäristönäkökohdista voi aiheutua joko haitallisiin ympäristövaikutuksiin (uhkiin) tai hyödyllisiin ympäristövaikutuksiin (mahdollisuuksiin) liittyviä riskejä ja mahdollisuuksia.</p>	
<p>A.6.1.3 Sitovat velvoitteet</p> <p>Organisaation on</p> <ol style="list-style-type: none"> a) määritettävä ja pidettävä saatavilla sitovat velvoitteet, jotka liittyvät sen ympäristönäkökohtiin b) määritettävä, miten nämä sitovat velvoitteet koskevat organisaatiota 	<p>B.4 Lainsäädännön noudattaminen</p> <p>Organisaatioiden, jotka on rekisteröity EMAS-järjestelmään, on pystyttävä osoittamaan, että ne täyttävät seuraavat edellytykset:</p>

▼ M2

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>c) otettava nämä sitovat velvoitteet huomioon ympäristöjärjestelmän luomisessa, käyttöönnotossa, ylläpitämisessä ja jatkuvassa parantamisessa.</p> <p>Organisaation on ylläpidettävä dokumentoitua tietoa sitovista velvoitteistaan.</p> <p><i>Huom.</i> Sitovat velvoitteet voivat luoda riskejä ja mahdollisuuksia organisaatiolle.</p> <p>A.6.1.4 Toimenpiteiden suunnittelu</p> <p>Organisaation on suunniteltava</p> <p>a) toimenpiteet, joilla se käsittelee</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) merkittäviä ympäristönäkökohtia 2) sitovia velvoitteita 3) kohdassa 6.1.1 tunnistettuja riskejä ja mahdollisuuksia <p>b) kuinka</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nämä toimenpiteet yhdistetään sen ympäristöjärjestelmän prosesseihin (ks. kohdat 6.2, 7, 8 ja 9.1) tai muihin liiketoimintaprosesseihin ja kuinka ne toteutetaan 2) näiden toimenpiteiden vaikuttavuus arvioidaan (ks. kohta 9.1). <p>Näitä toimenpiteitä suunnitellessaan organisaation on tarkasteltava teknologisia vaihtoehtojaan sekä taloudellisia, toiminnallisia ja liiketoiminnallisia vaatimuksiaan.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) ne ovat tietoisia kaikista sovellettavista ympäristöön liittyvistä lainsäädännön vaatimuksista; 2) ne varmistavat ympäristölainsäädännön noudattamisen, mukaan lukien ympäristöluvut ja niissä asetetut rajoitukset; 3) organisaatiossa on käytössä menettelyt, joita noudattamalla se pystyy jatkuvasti täyttämään nämä vaatimukset.
<p>A.6.2 Ympäristötavoitteet ja niiden saavuttamiseen tarvittavien toimien suunnittelu</p>	
<p>A.6.2.1 Ympäristötavoitteet</p> <p>Organisaation on asetettava ympäristötavoitteet asiaankuuluville toimintoille ja tasoille ottamalla huomioon organisaation merkittävät ympäristönäkökohdat ja niihin liittyvät sitovat velvoitteet sekä tarkastelemalla riskejä ja mahdollisuuksia.</p> <p>Ympäristötavoitteiden on täytettävä seuraavat ehdot:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) Niiden on oltava yhdenmukaisia ympäristöpolitiikan kanssa. b) Niiden on oltava mitattavissa (jos mahdollista). c) Niitä on seurattava. d) Niistä on viestittävä. e) Niitä on päivitettävä, kun se on tarkoituksenmukaista. <p>Organisaation on ylläpidettävä dokumentoitua tietoa ympäristötavoitteista.</p> <p>A.6.2.2 Ympäristötavoitteiden saavuttamiseen tarvittavien toimenpiteiden suunnittelu</p> <p>Kun organisaatio suunnittelee, kuinka se voi saavuttaa ympäristötavoitteensa, sen on määritettävä</p> <ol style="list-style-type: none"> a) mitä tehdään b) mitä resursseja tarvitaan c) kuka tai ketkä ovat vastuussa 	<p>B.5 Ympäristötavoitteet</p> <p>Organisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että hallintajärjestelmän ja auditoimintimenettelyjen avulla arvioidaan organisaation ympäristönsuojelun tosiasiallinen taso välittömien ja välillisten näkökohtien osalta.</p> <p>Päämäärien ja tavoitteiden saavuttamiseksi käytettävät keinot eivät voi olla ympäristötavoitteita.</p>

▼ M2

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>d) milloin tarvittavat toimet saadaan valmiiksi</p> <p>e) kuinka tulokset arvioidaan ja millaisilla indikaattoreilla seurataan mitattavissa olevien ympäristötavoitteiden saavuttamista (ks. kohta 9.1.1).</p> <p>Organisaation on tarkasteltava, kuinka ympäristötavoitteiden saavuttamiseen käytettävät toimenpiteet voidaan yhdistää organisaation liiketoimintaprosesseihin.</p>	
<p>A.7 Tukitoiminnot</p> <p>A.7.1 Resurssit</p> <p>Organisaation on määritettävä ja varattava ympäristöjärjestelmän luomiseen, käyttöönnottoon, ylläpitoon ja jatkuvaan parantamiseen tarvittavat resurssit.</p>	
<p>A.7.2 Pätevyys</p> <p>Organisaation on</p> <p>a) määritettävä, millainen pätevyys niillä sen ohjauksessa työskentelevillä henkilöillä täytyy olla, joiden työ vaikuttaa ympäristönsuojelun tasoon ja organisaation kykyyn täyttää sitovat velvoitteet</p> <p>b) varmistettava, että nämä henkilöt ovat päteviä sopivan koulutuksen, harjoittelun tai kokemuksen perusteella</p> <p>c) määritettävä ympäristönäkökohtiinsa ja ympäristöjärjestelmänsä liittyvät koulutustarpeet</p> <p>d) hankittava tarvittaessa vaadittava pätevyys eri toimenpitein sekä arvioitava tehtyjen toimenpiteiden vaikuttavuutta.</p> <p><i>Huom.</i> Toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi nykyisten työntekijöiden kouluttaminen, mentorointi tai siirtäminen toisiin tehtäviin tai pätevien henkilöiden palkkaaminen tai vuokraaminen.</p> <p>Organisaation on säilytettävä asianmukaista dokumentoitua tietoa näyttönä pätevydestä.</p>	<p>B.6 Henkilöstön osallistuminen</p> <p>1) Organisaation olisi oltava tietoinen siitä, että henkilöstön aktiivinen osallistuminen on jatkuvan ja tuloksellisen ympäristönsuojelun parantamisen liikkeellepaneva voima ja välttämätön edellytys ja avainasemassa myös ympäristönsuojelun tason parantamisessa. Henkilöstön aktiivinen osallistuminen on myös oikea keino vakiinnuttaa ympäristönsuojelun hallinta- ja auditointijärjestelmä onnistuneesti osaksi organisaation toimintaa.</p> <p>2) ”Henkilöstön osallistuminen” olisi katsottava tarkoittavan yksittäisten työntekijöiden ja heidän edustajiensa osalta sekä toimiin osallistumista että heille suunnattua tiedotusta. Tämän vuoksi kaikilla tasoilla olisi oltava henkilöstön osallistumiseen kannustava järjestelmä. Organisaation olisi oltava selvillä siitä, että edellä kuvattujen toimien onnistuminen edellyttää johdolta sitoutumisen osoittamista, vastaanottavaista asennetta sekä aktiivista tukea. Tässä yhteydessä johdon olisi annettava työntekijöille asianmukaista palautetta.</p> <p>3) Näiden vaatimusten lisäksi työntekijöiden ja heidän edustajiensa on osallistuttava prosessiin, jolla pyritään jatkuvasti parantamaan organisaation ympäristönsuojelun tasoa seuraavilla toimilla:</p> <p>a) alustava ympäristökatselmus</p> <p>b) ympäristönsuojelun tasoa parantavan ympäristönsuojelun hallinta- ja auditointijärjestelmän luominen ja täytäntöönpano;</p>

▼ M2

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
	<p>c) ympäristökomiteat ja työryhmät, jotka keräävät tietoa sekä varmistavat ympäristöasioista vastaavan henkilön ja johdon edustajien sekä työntekijöiden ja työntekijöiden edustajien osallistumisen;</p> <p>d) ympäristöohjelmaa ja ympäristöauditointia käsittelevien yhteisten työryhmien toiminta;</p> <p>e) ympäristöselontekojen laadinta.</p> <p>4) Tätä varten olisi hyödynnettävä soveltuvia osallistumismuotoja, kuten aloitelaatikkoo, projektiryhmiä tai ympäristökomiteoita. Organisaatioiden on otettava huomioon komission ohjeet alan parhaista käytännöistä. Myös henkilöstön edustajien on voitava osallistua toimintaan, jos he sitä pyytävät.</p>
<p>A.7.3 Tietoisuus</p> <p>Organisaation on varmistettava, että sen ohjauksessa työskentelevät henkilöt ovat tietoisia</p> <p>a) ympäristöpolitiikasta</p> <p>b) omaan työhönsä liittyvistä merkittävistä ympäristönäkökohdista ja niihin liittyvistä todellisista ja mahdollisista ympäristövaikutuksista</p> <p>c) siitä, miten he voivat osaltaan lisätä ympäristöjärjestelmän vaikuttavuutta ja millaista hyötyä ympäristönsuojelun tason parantamisesta on</p> <p>d) seurauksista, joita ympäristöjärjestelmän vaatimusten, kuten organisaatiota sitovien velvoitteiden, noudattamatta jättämisellä voi olla.</p>	
<p>A.7.4 Viestintä</p> <p>A.7.4.1 Yleistä</p> <p>Organisaation on luotava, otettava käyttöön ja ylläpidettävä prosesseja ympäristöjärjestelmän kannalta olennaiseen sisäiseen ja ulkoiseen viestintään. Näihin viestintäprosesseihin on sisällytettävä</p> <p>a) mistä viestitään</p> <p>b) milloin viestitään</p> <p>c) keiden kanssa viestitään</p> <p>d) kuinka viestitään.</p> <p>Viestintäprosessejaan luodessaan organisaation on</p> <p>— otettava huomioon sitovat velvoitteensa</p> <p>— varmistettava, että viestittävä ympäristöön liittyvä tieto on yhteensopivaa ympäristöjärjestelmässä muodostetun tiedon kanssa ja luotettavaa.</p>	

▼ **M2**

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>Organisaation on vastattava olennaiseen viestintään, joka koskee sen ympäristöjärjestelmää.</p> <p>Organisaation on säilytettävä dokumentoitua tietoa näyttönä viestinnästään, kun se on tarkoituksenmukaista.</p> <p>A.7.4.2 Sisäinen viestintä</p> <p>Organisaation on</p> <p>a) viestittävä sisäisesti ympäristöjärjestelmänsä kannalta olennaisesta tiedosta organisaation eri tasojen ja toimintojen välillä, myös ympäristöjärjestelmään tehdyistä muutoksista, kun se on tarkoituksenmukaista</p> <p>b) varmistettava, että sen viestintäprosessit mahdollistavat sen, että kaikki organisaation ohjauksessa työskentelevät voivat osallistua jatkuvaan parantamiseen.</p>	
<p>A.7.4.3 Ulkoinen viestintä</p> <p>Organisaation on viestittävä ulkoisesti ympäristöjärjestelmän kannalta olennaisesta tiedosta sen viestintäprosessien ja sitovien velvoitteiden mukaisesti.</p>	<p>B.7 Viestintä</p> <p>1) Organisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että ne käyvät yleisön, viranomaisten ja muiden sidosryhmien, myös paikallisyhteisöjen ja asiakkaiden, kanssa avointa vuoropuhelua toimintansa, tuotteidensa ja palvelujensa ympäristövaikutuksista.</p> <p>2) Jotta voidaan varmistaa avoimuuden korkea taso ja lisätä sidosryhmien luottamusta, EMAS-rekisteröityjen organisaatioiden on annettava erityistä ympäristötietoa, sellaisena kuin se määritetään liitteessä IV (ympäristöraportointi).</p>
<p>A.7.5 Dokumentoitu tieto</p> <p>A.7.5.1 Yleistä</p> <p>Organisaation ympäristöjärjestelmän on sisällettävä</p> <p>a) kansainvälisessä standardissa edellytetty dokumentoitu tieto</p> <p>b) dokumentoitu tieto, jonka organisaatio on määrittänyt ympäristöjärjestelmän vaikuttavuuden kannalta välttämättömäksi.</p> <p><i>Huom.</i> Ympäristöjärjestelmän dokumentoidun tiedon laajuus voi olla erilainen eri organisaatioissa, koska siihen vaikuttavat</p> <ul style="list-style-type: none"> — organisaation koko sekä sen toimintojen, prosessien, tuotteiden ja palveluiden tyyppi — tarve osoittaa sitovien velvoitteiden täyttäminen — prosessien monimutkaisuus ja niiden välinen vuorovaikutus — organisaation ohjauksessa työskentelevien henkilöiden pätevyys. 	

▼ **M2**

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>A.7.5.2 Dokumentoidun tiedon luominen ja päivittäminen</p> <p>Organisaation on dokumentoitua tietoa luodessaan ja päivittäessään varmistettava sen asianmukainen</p> <p>a) yksilöinti ja tunnistus (esim. otsikko, päiväys, laatija, viitenumero)</p> <p>b) tallennusmuoto (esim. kieli, ohjelmistoversio, kuvat) ja tallennusväline (esim. paperi, sähköinen)</p> <p>c) soveltuvuuden ja tarkoituksenmukaisuuden tarkistaminen ja hyväksyminen.</p> <p>A.7.5.3 Dokumentoidun tiedon hallinta</p> <p>Ympäristöjärjestelmän ja tämän kansainvälisen standardin edellyttämää dokumentoitua tietoa on hallittava, jotta voidaan varmistaa, että</p> <p>a) se on aina tarvittaessa saatavilla käyttötarkoitukseen sopivassa muodossa</p> <p>b) se on suojattu asianmukaisesti (esimerkiksi luottamuksellisia tietoja ei luovuteta luvatta, tietojen asiaton käyttö on estetty ja tiedot pysyvät muuttumattomana kokonaisuutena).</p> <p>Organisaation dokumentoidun tiedon hallinnan on aina tarvittaessa katettava seuraavat kohdat:</p> <ul style="list-style-type: none"> — jakelu, pääsy tietoihin, esillesaanti ja käyttö — varastointi ja säilytys, johon kuuluu myös luettavuuden säilyttäminen — muutostenhallinta (esim. versionhallinta) — säilytysaika ja hävittäminen. <p>Ulkopuolista alkuperää oleva dokumentoitu tieto, jonka organisaatio on määrittänyt tarpeelliseksi ympäristöjärjestelmän suunnittelun ja toiminnan kannalta, on yksilöitävä asianmukaisella tavalla, ja sitä on hallittava.</p> <p><i>Huom.</i> Pääsillä tietoihin voidaan tarkoittaa päätöstä siitä, kenellä on lupa tarkastella dokumentoitua tietoa tai lupa ja valtuudet tarkastella ja muuttaa sitä.</p> <p>A.8 Toiminta</p> <p>A.8.1 Toiminnan suunnittelu ja ohjaus</p> <p>Organisaation on luotava, otettava käyttöön, ohjattava ja ylläpidettävä prosesseja, joita tarvitaan ympäristöjärjestelmää koskevien vaatimusten täyttämiseen ja kohdissa 6.1 ja 6.2 yksilöityjen toimenpiteiden toteuttamiseen. Tätä varten sen on</p> <ul style="list-style-type: none"> — määriteltävä toimintakriteerit näille prosesseille — toteutettava prosessien ohjaus toimintakriteerien mukaisesti <p><i>Huom.</i> Hallintakeinot voivat sisältää teknisiä hallintakeinoja ja menettelyjä. Hallintakeinot voidaan toteuttaa hierarkian mukaisesti (esim. poistaminen, korvaaminen, hallintatoimenpiteet), ja niitä voidaan käyttää erikseen tai yhdessä.</p> <p>Organisaation on hallittava suunniteltuja muutoksia ja arvioitava tahattomien muutosten seurauksia sekä pyrittävä lieventämään mahdollisia haittavaikutuksia tarpeen mukaan.</p> <p>Organisaation on varmistettava, että ulkoistettuja prosesseja valvotaan tai että niihin vaikutetaan. Prosesseihin käytettävän hallintakeinon tai vaikutuksen tyyppi ja laajuus on määriteltävä ympäristöjärjestelmässä.</p>	

▼ M2

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>Elinkaarinäkökulman mukaisesti organisaation on</p> <p>a) laadittava asianmukaiset hallintakeinot, joilla voidaan varmistaa, että tuotteiden ja palveluiden suunnittelu- ja kehittämisprosessissa käsitellään sen ympäristövaatimuksia ja tarkastellaan kaikkia elinkaaren vaiheita</p> <p>b) määritettävä tuotteiden ja palvelujen hankintaa koskevat ympäristövaatimuksensa, kun se on tarkoituksenmukaista</p> <p>c) viestittävä olennaisista ympäristövaatimuksistaan ulkoisille toimittajille, kuten palveluntuottajille</p> <p>d) tarkasteltava tarvetta tarjota tietoa mahdollisista merkittävistä ympäristövaikutuksista,</p> <p> jotka liittyvät sen tuotteiden tai palveluiden kuljetukseen tai toimitukseen, käyttöön, loppukäsittelyyn ja loppusijoitukseen.</p> <p>Organisaation on ylläpidettävä dokumentoitua tietoa tarvittavassa laajuudessa voidakseen luottaa siihen, että prosessit on toteutettu suunnitellusti.</p> <p>A.8.2 Valmius ja toiminta hätätilanteissa</p> <p>Organisaation on luotava, otettava käyttöön ja ylläpidettävä prosesseja, joilla valmistaudutaan ja reagoidaan kohdassa 6.1.1 tunnistettuihin mahdollisiin hätätilanteisiin.</p> <p>Organisaation on</p> <p>a) valmistauduttava reagoimaan suunnitteleamalla toimenpiteitä, joilla estetään tai lievennetään hätätilanteiden aiheuttamia haitallisia ympäristövaikutuksia</p> <p>b) reagoitava todellisiin hätätilanteisiin</p> <p>c) ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla estetään tai lievennetään hätätilanteiden seurauksia sen mukaan, mikä on tarkoituksenmukaista hätätilanteen ja mahdollisen ympäristövaikutuksen suuruuteen nähden</p> <p>d) testattava hätätilanteessa toimimiseen suunniteltuja toimenpiteitä määräajoin, kun se on käytännössä mahdollista</p> <p>e) katselmoitava ja päivitettävä prosesseja ja hätätilanteessa toimimiseen suunniteltuja toimenpiteitä määräajoin ja erityisesti hätätilanteiden tai testausten jälkeen</p> <p>f) tarjottava tarpeen mukaan asiaankuuluville sidosryhmille hätätilanteisiin valmistautumiseen ja reagointiin liittyvää asianmukaista tietoa ja koulutusta. Näihin kuuluvat myös organisaation ohjauksessa työskentelevät henkilöt.</p> <p>Organisaation on ylläpidettävä dokumentoitua tietoa tarvittavassa laajuudessa voidakseen luottaa siihen, että prosessit on toteutettu suunnitellusti.</p> <p>A.9 Suorituskyvyn arviointi</p> <p>A.9.1 Seuranta, mittaus, analysointi ja arviointi</p> <p>A.9.1.1 Yleistä</p> <p>Organisaation on seurattava, mitattava, analysoitava ja arvioitava ympäristön-suojelun tasoaan.</p> <p>Organisaation on määritettävä</p> <p>a) mitä täytyy seurata ja mitata</p> <p>b) millä seuranta-, mittaus-, analysointi- tai arviointimenetelmillä varmistetaan kelvolliset tulokset tarvittaessa</p>	

▼ M2

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>c) kriteerit, joilla organisaatio arvioi ympäristönsuojelun tasoaan, sekä asianmukaiset indikaattorit</p> <p>d) milloin seuranta ja mittaus on toteutettava</p> <p>e) milloin seurannan ja mittauksen tuloksia on analysoitava ja arvioitava.</p> <p>Organisaation on varmistettava, että tarvittaessa käytetään ja ylläpidetään kalibroituja tai todennettuja seuranta- ja mittausvälineitä.</p> <p>Organisaation on arvioitava ympäristönsuojelun tasonsa ja ympäristöjärjestelmänsä vaikuttavuus.</p> <p>Organisaation on viestittävä sisäisesti ja ulkoisesti olennaisesta ympäristönsuojelun tasoon liittyvästä tiedosta sen mukaisesti, mitä sen viestintäprosesseissa on yksilöity ja mitä sen sitovat velvoitteet edellyttävät.</p> <p>Organisaation on säilytettävä asianmukaista dokumentoitua tietoa näyttönä seurannan, mittauksen, analysoinnin ja arvioinnin tuloksista.</p> <p>A.9.1.2 Vaatimustenmukaisuuden arviointi</p> <p>Organisaation on luotava, otettava käyttöön ja ylläpidettävä prosesseja, joita tarvitaan sitä koskevien sitovien velvoitteiden täyttymisen arviointiin.</p> <p>Organisaation on</p> <p>a) määritettävä, miten usein vaatimustenmukaisuus arvioidaan</p> <p>b) arvioitava vaatimustenmukaisuus ja ryhdyttävä tarvittaessa toimenpiteisiin</p> <p>c) ylläpidettävä tietämystä ja ymmärrystä vaatimustenmukaisuustilanteestaan.</p> <p>Organisaation on säilytettävä dokumentoitua tietoa näyttönä vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tuloksista.</p> <p>A.9.2 Sisäinen auditointi</p> <p>A.9.2.1 Yleistä</p> <p>Organisaation on tehtävä suunnitelluin aikavälein sisäisiä auditointeja, jotta niistä saatujen tietojen perusteella voidaan määrittää</p> <p>a) onko ympäristöjärjestelmä</p> <p>1) organisaation omien ympäristöjärjestelmää koskevien vaatimusten mukainen</p> <p>2) kansainvälisen standardin vaatimusten mukainen</p> <p>b) onko ympäristöjärjestelmä otettu käyttöön ja ylläpidetty vaikuttavasti.</p> <p>A.9.2.2 Sisäiset auditointiohjelmat</p> <p>Organisaation on laadittava, toteutettava ja ylläpidettävä sisäisiä auditointiohjelmiä, joissa määritellään muun muassa sisäisten auditointien taajuus, menetelmät, vastuut, suunnitteluvaatimukset ja raportointi.</p> <p>Sisäistä auditointiohjelmaa laatiessaan organisaation on tarkasteltava kyseisten prosessien tärkeyttä ympäristön kannalta, organisaatioon vaikuttavia muutoksia sekä edellisten auditointien tuloksia.</p> <p>Organisaation on</p> <p>a) määriteltävä kussakin auditoinnissa käytettävät auditointikriteerit ja soveltamisala</p>	

▼ M2

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>b) valittava auditoijat ja suoritettava auditoinnit siten, että auditointiprosessin objektiivisuus ja puolueettomuus voidaan varmistaa</p> <p>c) varmistettava, että auditointien tuloksista raportoidaan asiaankuuluville johtoon kuuluville henkilöille.</p> <p>Organisaation on säilytettävä dokumentoitua tietoa näyttönä auditointiohjelman toteuttamisesta ja auditointien tuloksista.</p> <p>A.9.3 Johdon katselmus</p> <p>Ylimmän johdon on katselmoitava organisaation ympäristöjärjestelmä suunnitelluin väliajoin varmistaakseen, että se on edelleen soveltuva, tarkoituksenmukainen ja vaikuttava.</p> <p>Johdon katselmuksessa on tarkasteltava</p> <p>a) aiempien johdon katselmusten vuoksi käynnistettyjen toimenpiteiden tilannetta</p> <p>b) muutoksia seuraaviin:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ympäristöjärjestelmän kannalta olennaiset ulkoiset ja sisäiset asiat 2) sidosryhmien tarpeet ja odotukset, mukaan lukien sitovat velvoitteet 3) merkittävät ympäristönäkökohdat 4) riskit ja mahdollisuudet <p>c) ympäristötavoitteiden saavuttamisen tasoa</p> <p>d) tietoja organisaation ympäristönsuojelun tasosta, mukaan lukien seuraavista kehityssuunnista:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) poikkeamat ja korjaavat toimenpiteet 2) seurannan ja mittauksen tulokset 3) sitovien velvoitteiden täyttäminen 4) auditointien tulokset <p>e) resurssien riittävyyttä</p> <p>f) asianmukaisia viestejä ulkoisilta sidosryhmiltä, mukaan lukien valitukset</p> <p>g) jatkuvan parantamisen mahdollisuuksia.</p> <p>Johdon katselmusten tuloksiin on sisällyttävä seuraavat tiedot:</p> <ul style="list-style-type: none"> — johtopäätökset ympäristöjärjestelmän jatkuvasta soveltuvuudesta, tarkoituksenmukaisuudesta ja vaikuttavuudesta — jatkuvan parantamisen mahdollisuuksiin liittyvät päätökset — päätökset, jotka liittyvät tarpeisiin muuttaa ympäristöjärjestelmää, mukaan lukien resurssitarpeet — tarvittavat toimenpiteet, jos ympäristötavoitteita ei ole saavutettu — mahdollisuudet parantaa ympäristöjärjestelmän yhdistämistä muihin liiketoimintaprosesseihin, jos tarpeen 	

▼ M2

A OSA Ympäristöjärjestelmiä koskevat vaatimukset standardin EN ISO 14001:2015 mukaan	B OSA Lisävaatimukset EMAS-järjestelmää toteuttaville organisaatioille.
<p>— mahdolliset organisaation strategiaan kohdistuvat seuraukset.</p> <p>Organisaation on säilytettävä dokumentoitua tietoa osoituksena vaatimustenmukaisuuden arvioinnin tuloksista.</p> <p>A.10 Parantaminen</p> <p>A.10.1 Yleistä</p> <p>Organisaation on määritettävä parantamismahdollisuudet (ks. kohdat 9.1, 9.2 ja 9.3) ja toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, joilla saavutetaan ympäristöjärjestelmältä halutut tulokset.</p> <p>A.10.2 Poikkeamat ja korjaavat toimenpiteet</p> <p>Kun havaitaan poikkeama, organisaation on</p> <p>a) reagoitava poikkeamaan ja tilanteesta riippuen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ryhdyttävä toimiin sen hallitsemiseksi ja korjaamiseksi 2) käsiteltävä seurauksia, mukaan lukien haitallisten ympäristövaikutusten lieventäminen <p>b) arvioitava, tarvitaanko toimenpiteitä, joilla poistetaan poikkeaman syyt, jotta poikkeama ei toistu tai esiinny muualla</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) katselmoimalla poikkeama 2) selvittämällä poikkeaman syyt 3) etsimällä vastaavia poikkeamia tai niiden mahdollisuuksia <p>c) toteutettava tarvittavat toimenpiteet</p> <p>d) arvioitava suoritettujen korjaavien toimenpiteiden vaikuttavuus</p> <p>e) tehtävä muutoksia ympäristöjärjestelmään, jos se on tarpeellista.</p> <p>Korjaavien toimenpiteiden on oltava tarkoituksenmukaisia poikkeamien aiheuttamien vaikutusten merkittävyyteen nähden, kun huomioidaan myös ympäristövaikutukset.</p> <p>Organisaation on säilytettävä dokumentoitua tietoa näyttönä</p> <p>— poikkeamien luonteesta sekä niiden johdosta tehdyistä toimenpiteistä</p> <p>— tehtyjen korjaavien toimenpiteiden tuloksista.</p> <p>A.10.3 Jatkuva parantaminen</p> <p>Organisaation on parannettava jatkuvasti ympäristöjärjestelmän soveltuvuutta, tarkoituksenmukaisuutta ja vaikuttavuutta ympäristönsuojelun tason parantamiseksi.</p>	

(¹) Tässä liitteessä toistetun kansallisen standardin käyttö tapahtuu Euroopan standardointikomitean (CEN) luvalla. Kansallisen standardin koko teksti voidaan ostaa kansallisilta standardointielimiltä, joiden luettelo on Euroopan standardointikomitean virallisilla internetsivuilla. Tämän liitteen minkään tyyppinen kopioiminen kaupallisiin tarkoituksiin ei ole sallittua.

▼ **M2***LIITE III***SISÄINEN YMPÄRISTÖAUDITOINTI****1. Auditointiohjelma ja auditointivälit****1.1 Auditointiohjelma**

Auditointiohjelmalla on varmistettava, että organisaation johdolla on tiedot, joita se tarvitsee tarkastellakseen organisaation ympäristönsuojelun tasoa ja ympäristöjärjestelmän vaikuttavuutta ja voidakseen osoittaa, että eri toiminnot ovat hallinnassa.

1.2 Auditointiohjelman tavoitteet

Tavoitteisiin on erityisesti kuuluttava käytössä olevien ympäristöjärjestelmien arviointi ja sen arviointi, ovatko ne organisaation politiikan ja ohjelman mukaisia. Tähän sisältyy myös ympäristöön liittyvien lakisääteisten ja muiden sitovien vaatimusten noudattaminen.

1.3 Auditointiohjelman laajuus

Kunkin auditoinnin tai tarvittaessa auditointijakson kunkin vaiheen laajuus on määriteltävä selkeästi, ja lisäksi on nimenomaisesti eriteltävä

- 1) käsitellyt aihealueet;
- 2) auditoitavat toiminnot;
- 3) huomioon otettavat ympäristöperusteet;
- 4) auditoinnin kattama ajanjakso.

Ympäristöauditointi sisältää niiden asioiden tarkastelun, jotka ovat tarpeen ympäristönsuojelun tason arvioimiseksi.

1.4 Auditointivälit

Auditointi tai auditointijakso, joka kattaa kaikki organisaation toiminnot, on toteutettava tarpeen mukaan enintään kolmen vuoden välein tai jos sovelletaan 7 artiklassa säädettyä poikkeusta, enintään neljän vuoden välein. Yksittäisen toiminnon auditointitiheys vaihtelee seuraavien asioiden perusteella:

- 1) toimintojen luonne, laajuus ja monimutkaisuus;
- 2) toiminnon ympäristövaikutusten merkittävyys;
- 3) edellisissä auditoinneissa havaittujen ongelmien tärkeys ja kiireellisyys;
- 4) aikaisemmat ympäristöongelmat.

Monimutkaisia toimintoja, joiden ympäristövaikutukset ovat muita merkittävämpiä, on auditoitava useammin.

Organisaation on suoritettava auditoinnit vähintään joka vuosi, koska näin organisaation johdolle ja ympäristötodentajalle voidaan osoittaa, että organisaation keskeiset ympäristönäkökohdat ovat hallinnassa.

Organisaation on auditoitava

- 1) ympäristönsuojelunsa tasoa; ja
- 2) sovellettavien ympäristöön liittyvien lakisääteisten ja muiden vaatimusten noudattamista.

▼ M2**2. Auditointitoimet**

Auditointitoimiin on kuuluttava ympäristönsuojelun tasoa koskevat keskustelut henkilöstön kanssa, toimintaolosuhteiden ja laitteiden tarkastaminen sekä arkistojen, kirjallisten menettelyjen ja muiden asian kannalta olennaisien asiakirjojen tarkastaminen. Näiden toimien tavoitteena on arvioida auditoitavan toiminnon ympäristönsuojelun tasoa sen määrittämiseksi, onko toiminto sovellettavien standardien, säännösten tai ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden mukainen. Lisäksi määritetään, onko ympäristövastuun ja ympäristönsuojelun tason hoitamiseksi käyttöönotettu järjestelmä vaikuttava ja asianmukainen. Koko ympäristöjärjestelmän toimivuus olisi määritettävä muun muassa tekemällä pistokokeita, joilla tarkistetaan arviointiperusteiden noudattaminen.

Auditointiprosessissa on oltava erityisesti seuraavat vaiheet:

- 1) ympäristöjärjestelmien ymmärtäminen;
- 2) ympäristöjärjestelmien vahvuuksien ja heikkouksien arviointi;
- 3) näytön kerääminen sen osoittamiseksi, miltä osin ympäristöjärjestelmä toimii ja miltä osin ei;
- 4) auditointihavaintojen arviointi;
- 5) auditoinnin johtopäätösten valmistelu;
- 6) auditointihavainnoista ja auditoinnin johtopäätöksistä annettava selvitys.

3. Selvitys auditointihavainnoista ja auditoinnin johtopäätöksistä

Kirjallisen auditointiselvityksen perustavoitteina on

- 1) dokumentoida auditoinnin laajuus;
- 2) antaa johdolle tietoa siitä, miten organisaation ympäristöpolitiikkaa noudatetaan ja miten organisaatio on edistynyt ympäristötoimissaan;
- 3) antaa johdolle tietoa siitä, miten lakisääteisiä ja muita ympäristöön liittyviä vaatimuksia noudatetaan, sekä toimenpiteistä, joita on toteutettu sen varmistamiseksi, että vaatimusten noudattaminen voidaan osoittaa;
- 4) antaa johdolle tietoa organisaation ympäristövaikutusten seuranta- ja lieventämisjärjestelyjen vaikuttavuudesta ja luotettavuudesta;
- 5) osoittaa tarvittaessa korjaavien toimenpiteiden tarpeellisuus.

Kirjallisen auditointiselvityksen on sisällettävä näiden tavoitteiden noudattamiseksi tarvittavat tiedot.

▼ **M3***LIITE IV***YMPÄRISTÖRAPORTOINTI****A. Johdanto**

Ympäristötiedot on esitettävä selkeästi ja johdonmukaisesti, ja niiden olisi oltava saatavilla mieluiten sähköisessä muodossa. Organisaation on määritettävä paras tapa asettaa nämä tiedot sidosryhmiensä saataville käyttäjystävällisessä muodossa.

B. Ympäristöselonteko

Ympäristöselonteossa on oltava vähintään seuraavat tiedot, ja sen on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

- a) yhteenveto organisaation toiminnoista, tuotteista ja palveluista ja tarvittaessa sen suhteesta mahdollisiin emo-organisaatioihin sekä selkeä ja yksiselitteinen kuvaus EMAS-rekisteröinnin laajuudesta, mukaan lukien luettelo rekisteröintiin sisältyvistä toimipaikoista;
- b) organisaation ympäristöpolitiikka ja lyhyt kuvaus organisaation ympäristöjärjestelmää tukevasta hallintorakenteesta;
- c) kuvaus organisaation kaikista merkittävistä välittömistä ja välillisistä ympäristönäkökohdista, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, sekä lyhyt kuvaus lähestymistavasta kyseisten näkökohtien merkittävyyden määrittämiseen ja selitys niihin liittyvien vaikutusten luonteesta;
- d) kuvaus merkittäviin ympäristönäkökohtiin ja -vaikutuksiin liittyvistä ympäristöpäämääristä ja -tavoitteista;
- e) kuvaus toimista, joita on toteutettu ja suunniteltu ympäristönsuojelun tason parantamiseksi, päämäärien ja tavoitteiden saavuttamiseksi sekä ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamiseksi.

Olisi viitattava 46 artiklassa tarkoitetuissa alakohtaisissa viiteasiakirjoissa esitettyihin ympäristöasioiden hallinnan parhaisiin toimintatapoihin, jos sellaisia on saatavilla;

- f) yhteenveto tiedoista, joita on saatavilla organisaation ympäristönsuojelun tasosta suhteessa sen merkittäviin ympäristönäkökohtiin.

Raportoinnin on koskettava sekä ympäristönsuojelun tason keskeisiä indikaattoreita että ympäristönsuojelun tason erityisiä indikaattoreita, jotka esitetään C osassa. Jos on olemassa ympäristöpäämääriä ja -tavoitteita, niitä koskevat tiedot on raportoitava;

- g) viittaus tärkeimpiin säännöksiin, jotka organisaation on otettava huomioon varmistaakseen ympäristöön liittyvien lakisääteisten vaatimusten noudattamisen, sekä lausunto lainsäädännön noudattamisesta;
- h) vakuutus 25 artiklan 8 kohdan vaatimusten noudattamisesta sekä ympäristötodentajan nimi ja akkreditointi- tai toimilupanumero sekä vahvistamisen päivämäärä. Tämän sijasta voidaan käyttää liitteessä VII tarkoitettua ympäristötodentajan allekirjoittamaa ilmoitusta.

Päivitettyssä ympäristöselonteossa on oltava vähintään e–h alakohdassa tarkoitettut tiedot, ja sen on täytettävä kyseisissä alakohdissa esitetyt vähimmäisvaatimukset.

▼ **M3**

Organisaatiot voivat päättää sisällyttää ympäristöselonteoonsa lisätietoja organisaation toiminnoista, tuotteista ja palveluista tai erityisten vaatimusten noudattamisesta. Kaikkien ympäristöselontekoon sisältyvien tietojen on oltava ympäristötodentajan vahvistamia.

Ympäristöselonteko voidaan sisällyttää organisaation muihin raportointiasiakirjoihin (esim. hallintoa, kestävyyttä tai yrityksen yhteiskuntavastuuta koskevat raportit). Jos tiedot on sisällytetty tällaisiin asiakirjoihin, on tuotava selvästi esille, mitkä niistä ovat vahvistettuja ja mitkä vahvistamattomia. Ympäristöselonteon on oltava selvästi yksilöity (esimerkiksi EMAS-logolla), ja asiakirjassa on oltava lyhyt selitys EMAS-järjestelmän vahvistusprosessista.

C. Raportointi ympäristönsuojelun tason indikaattorien ja laadullisten tietojen perusteella

1. Johdanto

Organisaatioiden on raportoitava sekä ympäristöselonteossa että päivitettyssä ympäristöselonteossa merkittävistä välittömistä ja välillisistä ympäristönäkökohdistaan käyttäen jäljempänä esitettyjä ympäristönsuojelun tason keskeisiä indikaattoreita ja ympäristönsuojelun tason erityisiä indikaattoreita. Jos määrällisiä tietoja ei ole saatavilla, organisaatioiden on raportoitava laadulliset tiedot 4 kohdan mukaisesti.

Raportoinnissa on annettava tietoja todellisesta panoksesta ja tuotoksesta. Jos tietojen antaminen vaikuttaisi haitallisesti organisaation kaupallisten tai teollisten tietojen salassapitoon ja jos kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä säädetään tällaisesta salassapidosta oikeutetun taloudellisen edun suojelemiseksi, organisaatio voi indeksoida kyseiset tiedot niistä raportoidessaan esimerkiksi määrittämällä vertailuvuoden (jonka indeksi on 100), jonka perusteella todellisen panoksen/tuotoksen kehitys käy ilmi.

Indikaattoreiden on

- a) annettava oikea kuva organisaation ympäristönsuojelun tasosta;
- b) oltava helposti ymmärrettäviä ja yksiselitteisiä;
- c) mahdollistettava vertailu edellisvuosiin nähden sen arvioimiseksi, onko organisaation ympäristönsuojelun taso parantunut; tällaisen vertaamisen mahdollistamiseksi raportoinnin on katettava vähintään kolme toimintavuotta, jos niiltä on tiedot saatavilla;
- d) mahdollistettava tarvittaessa vertailu alakohtaisten, kansallisten tai alueellisten esimerkkien kanssa;
- e) mahdollistettava tarvittaessa vertailu lainsäädännössä asetettujen vaatimusten kanssa.

Tämän tueksi organisaation on määriteltävä lyhyesti ala (mukaan lukien organisatoriset ja materiaaliset rajat, sovellettavuus ja laskentamenetelmä), jonka kukin indikaattori kattaa.

▼ **M3**2. *Ympäristönsuojelun tason keskeiset indikaattorit*

a) Keskeisissä indikaattoreissa keskitytään seuraaviin keskeisiin ympäristöasioiden osa-alueisiin:

- i) energia;
- ii) materiaali;
- iii) vesi;
- iv) jätteet;
- v) maankäyttö biologisen monimuotoisuuden kannalta; ja
- vi) päästöt.

Keskeisistä ympäristönsuojelun tason indikaattoreista raportointi on pakollista. Organisaatio voi kuitenkin arvioida kyseisten indikaattorien merkityksellisyyden suhteessa sen merkittäviin ympäristönäkökohtiin ja -vaikutuksiin. Jos organisaatio katsoo, että yksi tai useampi keskeinen indikaattori ei ole merkityksellinen organisaation merkittävien ympäristönäkökohtien ja -vaikutusten kannalta, sen ei tarvitse raportoida kyseisistä keskeisistä indikaattoreista. Siinä tapauksessa organisaation on ilmoitettava ympäristöselonteossa tälle selkeä ja perusteltu selitys.

b) Kuhunkin keskeiseen indikaattoriin kuuluu

- i) luku A, joka ilmoittaa vuosittaisen kokonaispanoksen/-tuotoksen kyseisellä osa-alueella;
- ii) luku B, joka ilmoittaa organisaation toiminnan vuotuisen viitearvon; sekä
- iii) luku R, joka on A:n ja B:n suhdeluku.

Organisaatioiden on ilmoitettava kunkin indikaattorin kaikki kolme osatekijää.

c) Vuosittainen kokonaispanos/-tuotos kyseisellä osa-alueella eli luku A on ilmoitettava seuraavasti:

- i) energia:
 - ”välitön energian kokonaiskäyttö”, joka vastaa organisaation vuosittain käyttämän energian kokonaismäärää,
 - ”uusiutuvan energian kokonaiskäyttö”, joka vastaa organisaation vuosittain käyttämän uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian kokonaismäärää,
 - ”uusiutuvan energian kokonaistuotanto”, joka vastaa organisaation vuosittain tuottaman uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian kokonaismäärää.

Viimeksi mainittu tieto on ilmoitettava vain, jos organisaation uusiutuvista energialähteistä tuottaman energian kokonaismäärä ylittää merkittävästi organisaation kuluttaman uusiutuvan energian määrän tai jos organisaatio ei ole käyttänyt tuottamaansa uusiutuvaa energiaa.

▼ **M3**

Jos on käytetty tai uusiutuvan energian tapauksessa tuotettu erityyppistä energiaa (kuten sähköä, lämpöä, polttoaineita tai muuta), niiden vuotuinen kulutus tai tuotanto on raportoitava tapauksen mukaan erikseen.

Energian määrä olisi ilmoitettava mieluiten käyttäen yksikköjä kWh, MWh, GJ tai muita yleisesti käytettyjä mittareita kulutetun tai tuotetun energian raportoimiseksi.

ii) materiaali:

— ”käytettyjen keskeisten materiaalien vuosittainen massavirta” (energian kantajia ja vettä lukuun ottamatta) ilmaistuna mieluiten painoyksikköinä (esim. kilogrammoina tai tonneina) tai tilavuutena (esim. m³) tai muilla alalla yleisesti käytetyillä mittareilla.

Jos käytetään erityyppisiä materiaaleja, niiden vuosittainen massavirta olisi raportoitava tapauksen mukaan erikseen.

iii) vesi:

— ”vuosittainen veden kokonaiskulutus” ilmaistuna tilavuusyksikköinä (esim. litroina tai kuutiometreinä),

iv) jätteet:

— ”vuosittainen jätteiden kokonaistuotanto” tyypeittäin eriteltyinä ja ilmaistuna mieluiten painoyksikköinä (esim. kilogrammoina tai tonneina) tai tilavuusyksikköinä (esim. m³) tai muilla alalla yleisesti käytetyillä mittareilla,

— ”vuosittainen ongelmajätteiden kokonaistuotanto” ilmaistuna mieluiten painoyksikköinä (esim. kilogrammoina tai tonneina) tai kuutiometreinä taikka muilla alalla yleisesti käytetyillä mittareilla,

v) maankäyttö biologisen monimuotoisuuden kannalta:

— maankäytön muodot biologisen monimuotoisuuden kannalta ilmaistuna pinta-alayksikköinä (esim. m² tai ha):

— maankäytön kokonaismäärä

— vettä läpäisemättömän alueen kokonaismäärä

— luonnonsuojelusuuntautuneen alueen kokonaismäärä toimipaikassa

— luonnonsuojelusuuntautuneen alueen kokonaismäärä toimipaikan ulkopuolella

”Luonnonsuojelusuuntautunut alue” on pääasiassa luonnon säilyttämiseen tai ennallistamiseen tarkoitettu alue. Luonnonsuojelusuuntautuneita alueita voi olla toimipaikan alueella, ja niihin voi sisältyä kattoja, julkisivuja, vedenpoistojärjestelmiä tai muita vastaavia, jotka on suunniteltu tai mukautettu tai joita hallinnoidaan biologisen monimuotoisuuden edistämiseksi. Luonnonsuojelusuuntautuneita alueita voi olla myös organisaation toimipaikan ulkopuolella, jos alue on organisaation omistama tai hallinnoima ja tarkoitettu pääasiassa biologisen monimuotoisuuden edistämiseen. Kuvaukseen voidaan sisällyttää myös yhteisesti hallinnoituja alueita, joilla edistetään biologista monimuotoisuutta, jos yhteishallinnointi on selkeästi määritelty.

▼ **M3**

”Vettä läpäisemätön alue” on alue, jolla maaperä on katettu (kuten tiet) siten, että vesi ei pääse siitä läpi. Tällaisesta läpäisemättömyydestä voi aiheutua ympäristövaikutuksia.

vi) päästöt:

— ”vuosittaiset kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt”, mukaan luettuina vähintään CO₂-, CH₄-, N₂O-, HFC-, PFC-, NF₃- ja SF₆- päästöt hiilidioksidiekvivalenttina ilmaistuna.

Organisaation olisi harkittava kasvihuonekaasupäästöjensä raportointia vakiintuneen metodologian – esimerkiksi kasvihuonekaasupöytäkirjan – mukaisesti.

— ”vuosittaiset ilmaan joutuvat päästöt”, mukaan luettuina vähintään SO₂-, NO_x- ja PM-päästöt kilogrammoina tai tonneina ilmaistuna.

d) Organisaation toiminnan vuotuinen viitearvo eli luku B valitaan ja raportoidaan seuraavien vaatimusten mukaisesti:

Luvun B on

- i) oltava kattava;
- ii) kuvattava parhaiten organisaation vuotuista yleistä toimintaa;
- iii) mahdollistettava organisaation ympäristönsuojelun tason asianmukainen kuvaus, ottaen huomioon organisaation erityispiirteet ja toiminnot;
- iv) muodostettava organisaation toiminta-alan yhteinen viitearvo esimerkiksi seuraavien osalta:
 - vuosittainen fyysinen kokonaistuotos
 - työntekijöiden lukumäärä yhteensä
 - yöpymisten kokonaismäärä
 - kokonaisasukasluku alueella (julkishallinnon tapauksessa)
 - tonneja käsiteltyä jätettä (jätehuollon alalla toimivien organisaatioiden tapauksessa)
 - tuotetun energian kokonaismäärä (energiantuotannon alalla toimivien organisaatioiden tapauksessa)
- v) turvattava raportoitujen indikaattorien vertailukelpoisuus ajan mittaan. Kun luku B on määritelty, sitä on käytettävä tulevaisuissa ympäristöselonteissa.

Jos lukua B muutetaan, muuttaminen on perusteltava ympäristöselonteossa. Jos luku B muutetaan, organisaation on varmistettava, että luku on vähintään kolmen vuoden ajan vertailukelpoinen siten, että edellisten vuosien indikaattorit lasketaan uusiksi uudelleen määritellyn luvun B mukaan.

▼ **M3**3. *Ympäristönsuojelun tason erityiset indikaattorit*

Kunkin organisaation on raportoitava vuosittain suoritusastastaan niissä merkittävissä välittömässä ja välillisissä ympäristönäkökohdissa ja -vaikutuksissa, jotka liittyvät sen ydinliiketoimintaan ja ovat mitattavissa ja todennettavissa ja joita keskeiset indikaattorit eivät ole vielä kattaneet.

Näiden indikaattorien raportoinnissa on noudatettava tämän osion johdannossa esitettyjä vaatimuksia.

Jos 46 artiklassa tarkoitettuja alakohtaisia viiteasiakirjoja on saatavilla, organisaation on otettava ne huomioon merkityksellisten alakohtaisten indikaattorien määrittämiseksi.

4. *Raportointi merkittävistä ympäristönäkökohdista laadullisten tietojen perusteella*

Jos merkittävistä välittömistä ja välillisistä ympäristönäkökohdista raportointia varten ei ole saatavilla määrällisiä tietoja, organisaatioiden on raportoitava ympäristönsuojelun tasostaan laadullisten tietojen pohjalta.

D. Paikallinen vastuu

EMAS-järjestelmään rekisteröityvät organisaatiot voivat halutessaan julkaista konsernitason ympäristöselonteon, joka kattaa useita maantieteellisiä paikkoja.

EMAS-järjestelmällä pyritään varmistamaan paikallinen vastuu, ja tästä syystä organisaatioiden on huolehdittava siitä, että tällaisessa konsernitason ympäristöselonteossa yksilöidään selkeästi kunkin toimipaikan merkittävät ympäristövaikutukset.

E. Julkinen saatavuus

Organisaation on varmistettava kykenevänsä osoittamaan ympäristötodentajalle, että kuka tahansa organisaation ympäristönsuojelun tasosta kiinnostunut voi saada B ja C kohdassa tarkoitettut tiedot helposti ja vapaasti. Tällaisen avoimuuden turvaamiseksi ympäristöselonteon olisi mieluiten oltava julkisesti saatavilla organisaation verkkosivustolla.

Organisaation on huolehdittava siitä, että nämä tiedot yksittäisestä toimipaikasta tai organisaatiosta ovat saatavilla sen jäsenvaltion tai kolmannen maan virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, jossa organisaation toimipaikka sijaitsee.

Konsernitason ympäristöselonteon tapauksessa organisaation on lisäksi varmistettava, että nämä tiedot ovat (rekisteröintitarkoituksissa) saatavilla sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, jossa organisaatio on rekisteröity, taikka yhdellä tai jollakin unionin virallisista kielistä siten kuin rekisteröinnistä vastaavan toimivaltaisen elimen kanssa on sovittu.

Ympäristöselonteko voi olla saatavilla myös muilla kielillä sillä edellytyksellä, että käännetyn asiakirjan sisältö vastaa ympäristötodentajan vahvistaman alkuperäisen ympäristöselonteon sisältöä ja siinä mainitaan selvästi, että kyseessä on käänнос vahvistetusta asiakirjasta.

▼ **B**

LIITE V

EMAS-LOGO

▼ **M1**

1. Logoa voi käyttää jollakin seuraavista 24 kielestä, kun käytetään seuraavaa sanamuotoa:

bulgaria:	”Проверено управление по околна среда”
tšekki:	”Ověřený systém environmentálního řízení”
kroaatti:	”Verificirani sustav upravljanja okolišem”
tanska:	”Verificeret miljøledelse”
hollanti:	”Geverifieerd milieuzorgsysteem”
englanti:	”Verified environmental management”
viro:	”Tõendatud keskkonnajuhtimine”
suomi:	”Todennettu ympäristöasioiden hallinta”
ranska:	”Management environnemental vérifié”
saksa:	”Geprüftes Umweltmanagement”
kreikka:	”επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση”
unkari:	”Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer”
italia:	”Gestione ambientale verificata”
iiri:	”Bainistíocht comhshaoil fíoraithe”
latvia:	”Verificēta vides pārvaldība”
liettua:	”Įvertinta aplinkosaugos vadyba”
malta:	”Immaniggar Ambjentali Verifikat”
puola:	”Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego”
portugali:	”Gestão ambiental verificada”
romania:	”Management de mediu verificat”
slovakki:	”Overené environmentálne manažérstvo”
sloveeni:	”Preverjen sistem ravnanja z okoljem”
espanja:	”Gestión medioambiental verificada”
ruotsi:	”Verifierat miljöledningssystem”

▼B

2. Logoa käytetään joko

- kolmivärisenä (Pantone No. 355 vihreä; Pantone No. 109 keltainen; Pantone No. 286 sininen),
- mustana,
- valkoisena, tai
- harmaan eri sävyissä.

LIITE VI

REKISTERÖINTIIN VAADITTAVAT TIEDOT

(annettava tarvittaessa)

1. ORGANISAATIO

Nimi

Osoite

Kaupunki

Postinumero

Maa/osavaltio/alue/autonominen alue

Yhteyshenkilö

Puhelin

FAKSI

Sähköposti

Internet-osoite

Ympäristöselonteon tai sen päivitetyn version
julkinen saatavuus

a) painettuna

b) sähköisessä muodossa

Rekisterinumero

Rekisteröinnin päivämäärä

Väliaikaisen rekisteristä poistamisen päivämäärä

Pysyvän rekisteristä poistamisen päivämäärä

Seuraavan ympäristöselonteon päivämäärä

Seuraavan päivitetyn ympäristöselonteon päivä-
määräPyydetty 7 artiklan mukaista poikkeusta
KYLLÄ – EI

NACE-toimialakoodi

Työntekijöiden määrä

Liikevaihto tai tilikauden tase

2. TOIMIPAIKKA

Nimi

Osoite

Postinumero

Kaupunki

Maa/osavaltio/alue/autonominen alue

▼ B

Yhteyshenkilö
Puhelin
FAKSI
Sähköposti
Internet-osoite
Ympäristöselonteon tai sen päivitetyn version julkinen saatavuus	
a) painettuna
b) sähköisessä muodossa
Rekisterinumero
Rekisteröinnin päivämäärä
Väliaikaisen rekisteristä poistamisen päivämäärä
Pysyvän rekisteristä poistamisen päivämäärä
Seuraavan ympäristöselonteon päivämäärä
Seuraavan päivitetyn ympäristöselonteon päivämäärä
Pyydetty 7 artiklan mukaista poikkeusta KYLLÄ – EI
NACE-toimialakoodi
Työntekijöiden määrä
Liikevaihto tai tilikauden tase
3. YMPÄRISTÖTODENTAJA	
Ympäristötodentajan nimi
Osoite
Postinumero
Paikkakunta
Maa/osavaltio/alue/autonominen alue
Puhelin
FAKSI
Sähköposti
Akkreditoinnin tai toimiluvan rekisterinumero
Akkreditoinnin tai toimiluvan pätevyysalue (NACE-koodit)
Akkreditointi- tai toimilupaelin
Tehty ... (paikka) .../.../20.. (päivämäärä)
Organisaation edustajan allekirjoitus

▼B

LIITE VII

YMPÄRISTÖTODENTAJAN ILMOITUS TODENTAMIS- JA VAHVISTAMISTOIMISTA

..... (nimi),

joka on rekisteröity EMAS-ympäristötodentajaksi numerolla

ja akkreditoitu tai saanut toimiluvan pätevyysalueelle
(NACE-koodi),

on suorittanut todentamisen sen tarkistamiseksi, vastaavako organisaation
(nimi), rekisterinumero (jos on)
ympäristöselonteossa / päivitetystä ympäristöselonteossa (*) mainitut toimipaikat
tai koko organisaatio

kaikkia organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasi-
oiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 25 päivänä marras-
kuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY)
N:o 1221/2009 vaatimuksia.

Allekirjoittamalla tämän ilmoituksen vakuutan, että

— todentaminen ja vahvistaminen on suoritettu täysin mainitun asetuksen vaa-
timusten mukaisesti,

— todentamisella ja vahvistamisella on saatu varmuus siitä, ettei ole näyttöä,
jonka mukaan organisaatio ei täyttäisi soveltuvia ympäristöön liittyviä laki-
sääteisiä vaatimuksia,

— organisaation/toimipaikan (*) ympäristöselonteossa / päivitetystä ympäristöse-
lonteossa (*) annetaan luotettavat, uskottavat ja oikeat tiedot kaikista organi-
saation/toimipaikan (*) toiminnoista ympäristöselonteossa mainitussa
laajuudessa.

Tämä asiakirja ei vastaa EMAS-rekisteröintiä. EMAS-rekisteröinnin voi myöntää
ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1221/2009 mukainen toimivaltainen elin. Tätä
asiakirjaa ei saa käyttää erillisenä julkisena tiedotteena.

Laadittu (paikka) .../.../20.. (päivämäärä)

Allekirjoitus

.....
(*) tarpeeton yliviivataan

LIITE VIII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artikla
1 artiklan 2 kohdan a alakohta	—
1 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
1 artiklan 2 kohdan c alakohta	—
1 artiklan 2 kohdan d alakohta	—
2 artiklan a alakohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan b alakohta	—
2 artiklan c alakohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan d alakohta	—
2 artiklan e alakohta	2 artiklan 9 kohta
2 artiklan f alakohta	2 artiklan 4 kohta
2 artiklan g alakohta	2 artiklan 8 kohta
2 artiklan h alakohta	2 artiklan 10 kohta
2 artiklan i alakohta	2 artiklan 11 kohta
2 artiklan j alakohta	2 artiklan 12 kohta
2 artiklan k alakohta	2 artiklan 13 kohta
2 artiklan l alakohta	2 artiklan 16 kohta
2 artiklan l alakohdan i alakohta	—
2 artiklan l alakohdan ii alakohta	—
2 artiklan m alakohta	—
2 artiklan n alakohta	2 artiklan 17 kohta
2 artiklan o alakohta	2 artiklan 18 kohta
2 artiklan p alakohta	—
2 artiklan q alakohta	2 artiklan 20 kohta
2 artiklan r alakohta	—
2 artiklan s alakohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan 21 kohta
2 artiklan s alakohdan toinen alakohta	—
2 artiklan t alakohta	2 artiklan 22 kohta
2 artiklan u alakohta	—
3 artiklan 1 kohta	—

▼B

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
3 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
3 artiklan 2 kohdan a alakohdan toinen alakohta	4 artiklan 3 kohta
3 artiklan 2 kohdan b alakohta	4 artiklan 1 kohdan c alakohta
3 artiklan 2 kohdan c alakohta	4 artiklan 1 kohdan d alakohta
3 artiklan 2 kohdan d alakohta	4 artiklan 5 kohta
3 artiklan 2 kohdan e alakohta	5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta; 6 artiklan 3 kohta
3 artiklan 3 kohdan a alakohta	6 artiklan 1 kohdan a alakohta
3 artiklan 3 kohdan b alakohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
3 artiklan 3 kohdan b alakohdan toinen virke	7 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohta	—
4 artiklan 2 kohta	51 artiklan 2 kohta
4 artiklan 3 kohta	—
4 artiklan 4 kohta	—
4 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	25 artiklan 10 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artiklan 5 kohdan toinen virke	25 artiklan 10 kohdan toisen alakohdan toinen virke
4 artiklan 6 kohta	41 artikla
4 artiklan 7 kohta	—
4 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta	30 artiklan 1 kohta
4 artiklan 8 kohdan toinen alakohta	30 artiklan 3 ja 5 kohta
4 artiklan 8 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke	31 artiklan 1 kohta
4 artiklan 8 kohdan kolmannen alakohdan viimeinen virke	31 artiklan 2 kohta
5 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
5 artiklan 2 kohta	11 artiklan 3 kohta
5 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	12 artiklan 1 kohta
5 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen ensimmäinen luetelmakohta	12 artiklan 1 kohdan a alakohta
5 artiklan 3 kohdan toisen virkkeen toinen luetelmakohta	12 artiklan 1 kohdan b alakohta
5 artiklan 4 kohta	11 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta

▼B

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
5 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	16 artiklan 1 kohta
5 artiklan 5 kohdan toinen virke	16 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke
5 artiklan 5 kohdan kolmas virke	17 artiklan 1 kohta
5 artiklan 5 kohdan neljäs virke	16 artiklan 3 kohdan toinen alakohta ja 4 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	13 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 5 artiklan 2 kohdan a alakohta
6 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta	13 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 5 artiklan 2 kohdan c alakohta
6 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta	13 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 5 artiklan 2 kohdan d alakohta
6 artiklan 1 kohdan neljäs luetelmakohta	13 artiklan 2 kohdan c alakohta
6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke
6 artiklan 2 kohta	15 artiklan 3 kohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	15 artiklan 3 kohdan a alakohta
6 artiklan 3 kohdan toinen luetelmakohta	15 artiklan 3 kohdan b alakohta
6 artiklan 3 kohdan kolmas luetelmakohta	—
6 artiklan 3 kohdan viimeinen virke	15 artiklan 8 kohta
6 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	15 artiklan 2 kohta
6 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	15 artiklan 4 kohta
6 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	15 artiklan 6 kohta
6 artiklan 5 kohdan toinen virke	15 artiklan 8 ja 9 kohta
6 artiklan 6 kohta	15 artiklan 10 kohta
7 artiklan 1 kohta	28 artiklan 8 kohta
7 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	12 artiklan 2 kohta
7 artiklan 2 kohdan toinen virke	12 artiklan 3 kohta
7 artiklan 3 kohta	42 artiklan 2 kohdan a alakohta
8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	10 artiklan 1 kohta
8 artiklan 1 kohdan toinen virke	10 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohta	—
8 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	10 artiklan 4 kohta
8 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
9 artiklan 1 kohdan johdantokappale	4 artiklan 3 kohta

▼B

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
9 artiklan 1 kohdan a alakohta	45 artiklan 4 kohta
9 artiklan 1 kohdan b alakohta	45 artiklan 4 kohta
9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	45 artiklan 5 kohta
9 artiklan 2 kohta	—
10 artiklan 1 kohta	—
10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	38 artiklan 1 ja 2 kohta
10 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	41 artikla
10 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen virke	47 artikla
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	36 artikla
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	36 artiklan a alakohta
11 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta	36 artiklan c alakohta
11 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta	36 artiklan b alakohta
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke	37 artiklan 1 kohta
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan toinen virke	—
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan kolmas virke	37 artiklan 2 kohta
11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan neljäs virke	37 artiklan 3 kohta
11 artiklan 2 kohta	43 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	41 artiklan 2 kohta
11 artiklan 3 kohdan toinen virke	47 artikla
12 artiklan 1 kohdan a alakohta	—
12 artiklan 1 kohdan b alakohta	35 artiklan 1 kohta
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
12 artiklan 2 kohta	41 artiklan 2 kohta
12 artiklan 3 kohta	—
13 artikla	40 artiklan 1 kohta
14 artiklan 1 kohta	49 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	—
14 artiklan 3 kohta	—
15 artiklan 1 kohta	50 artikla

▼B

Asetus (EY) N:o 761/2001	Tämä asetus
15 artiklan 2 kohta	48 artikla
15 artiklan 3 kohta	—
16 artiklan 1 kohta	39 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta	42 artiklan 2 kohta
17 artiklan 1 kohta	—
17 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	51 artiklan 2 kohta
17 artiklan 5 kohta	—
18 artikla	52 artikla